

Zbornik rada

POJ RIČI MATERINSKE

V. LITERARNO - LIKOVNI NATJEČAJ
OSNOVNA ŠKOLA PRIMOŠTEN, PRIMOŠTEN 2011.

ISSN 1846-4289

DJECI MOŽETE DATI SVOJU LJUBAV,
ALI NE I SVOJE MISLI –
JER ONA IMAJU VLASTITE MISLI.
Možete okučiti njihova tijela,
ALI NE NJIHOVE DUŠE –
JER NJIHOVE DUŠE BORAVE U KUĆI OD SUTRA
ŠTO JE VI NE MOŽETE POSJETITI,
ČAK NI U SVOJIM SNIMA.

POJ
RIČI
MATERINSKE

Nakladnik:
Osnovna škola Primošten

Za nakladnika:
Nedjeljko Marinov

Glavni urednik:
Velibor Janković

Urednik – pripeđivač:
Gordana Kovačević

Urednički odbor:
Iva Bakotić, Velibor Janković, Gordana Kovačević
Nedjeljko Marinov

Grafički urednik
i računalna priprema:
Velibor Janković

Tisak i uvez:

Naklada: 300 primjeraka
Izlazi jednom godišnje

ISSN 1846 - 4289

Pokrovitelj:
Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa
Republike Hrvatske

OSNOVNA ŠKOLA PRIMOŠTEN
PRIMOŠTEN
2011.

Pred vama se nalazi peta knjiga nastala od radova pristiglih na natječaj pod nazivom "Poj riči materinske". Učenici osnovnih škola vođeni budnim okom svojih učitelja stvorili su zavidan broj literarnih i likovnih uradaka kojima hrvatski jezik, kultura i baština, jasno pokazuje kontinuitet i svoju europsku, svjetsku dimenziju. Kao sportaši znali smo zadiviti svijet. Naši znanstvenici davali su i daju vrijedan prilog svjetskoj znanosti. Mladi autori, sudionici zbornika Poj riči materinske, hrabre nas i uvjeravaju kako nema mjesta strahu za budućnost. Naši će ljudi i sutra davati svoj prilog sveukupnim dostignućima svjetskog društva kao što otkrivaju stihovi Marije Barbarić-Fanuko u pjesmi

Slap i kap

Bio jedan veliki slap,
U slalu se krila mala kap.
Šumio šumno veliki slap,
Nije se čula mala kap.

Svi su gledali veliki slap,
Nisu ni primijetili malu kap.
"Kako li je sretan veliki slap!"
Šapnu nevidljiva mala kap...

"Al' ostavit ču veliki slap"
Kroz šum zadrhta mala kap,
"Neće ni primijetiti veliki slap
Da mu nedostaje moja kap..."

- 8 I kad iskoči mala kap -
U noći se sruši cijeli slap!
Plakala, plakala mala kap,
I od njenih suza nastade - slap.

Od ideje do pete obljetnice prošli smo put na kojemu je bilo teškoča i dilema, ali nikada nije bilo sporno održavanje sljedećih susreta u našem Primoštenu. Umjetnici su kamenu oduvijek davali različitu simboliku i značaj, a "Poj riči materinske" u Primoštenu pokazuje kamen kao oslonac i temelj opstanka svih koji nauče živjeti u skladu s prirodom.

Škrta zemlja čuva svoje blago!

Mi pripadamo generaciji koja je najpozvanija u njegovanju hrvatskog identiteta, jezika, kulture, povijesti i svekolike baštine, a sve u nastojanjima održivoga rasta unutar velike zajednice europskih naroda kojoj težimo. Neka "Poj riči materinske" pomogne u traženju izlaza iz dileme kojim putem poći, isplati li se rad, upornost, domoljublje, vjera, iskrenost?!

Ministarstvo znanosti obrazovanja i športa je od prvoga susreta prepoznalo značaj programa "Poj riči materinske" te je kao pokrovitelj programa likovnoga i literarnog stvaralaštva mlađih davalo materijalnu i verbalnu podršku. Kao supokrovitelj svih pet godina javljala se Šibensko-kninska županija, osnivač naše škole. Zahvalnost dugujemo brojnim autorima i vrijednim mentorima iz osnovnih škola diljem Lijepe Naše, Bosne i Hercegovine i Vojvodine (Srbije) bez čije bi pomoći izostao današnji jubilej. Veliki rad su odradivali roditelji, učenici i zaposlenici naše škole, ali, iskreno se nadam, danas su ponosni na to što je "Poj riči materinske" donio u naše živote.

Nadam se da nam predstoje mnogi susreti oko trpeze drage riči materinske, odzvanjala ona kao što, kaj ili ča.

POEZIJA JE ČEDO TIŠINE I SAMOĆE.
POEZIJA SE INSPIRIRA LJUBAVLJU.
PJESMOM MOŽE BITI SVE
ŠTO SE DOTIČE LJEPOTE, ŽIVOTA I BITI.
POEZIJA JE (UZ OSTALO)
I NJEŽNO KLUPKO LJUDSKE DUŠE.

Petar Tepić

LIJEPO JE NA ZEMLJI
DOK IMA NA NJOJ PJESAMA
NIKLIH IZ LJUBAVI.
Sida Košutić

PJESMU TREBA POČETI

PJESMU TREBA POČETI
IZ NEBA PA U REBRA.

U NJOJ NE MORA BITI
SVE OD SREBRA,
NIJE PJESMA PRIBOR ZA JELO.
ONA MORA IMATI VAŠU DUŠU
A SVOJE LUCKASTO TIJELO.

PJESMA MOŽE POČETI
I OD SVRŠETKA,
U NJOJ TJEDAN MOŽE
POČETI OD PETKA.

PJESMA JE PJESMA
AKO STE JE STAVILI I NAGLAVICE,
SVE U NJOJ IZOKRENULI.
ŠTO ONDA, KAŽU LI DA STE SKRENULI?

IMATI SVOJU PJESMU U ŽIVOTU
TO JE GLAVNIJE
NEGO IĆI ŠTO RAVNIJE.
Zvonimir Balog

I BLAGO ONIMA, KOJE JE PJESMA UPITOMILA,
DA SE DADU MILOVATI OD NJE.
ONI SU DJECA NASMIJANA.
Sida Košutić

REZULTATI
V. LITERARNO – LIKOVNOG
NATJEČAJA
"POJ RIČI MATERINSKE"

LITERARNI RADOVI - NAGRADE

1. BOŽJI DAR, MISEC 12345,
BRUNA GRUBIŠIĆ, 13 GODINA,
OŠ RAVNE NJIVE, SPLIT
2. KANAT NA E, IZVOR 12345,
NIKOL MARELJA BOŠNJAK, 13 GODINA,
OŠ ČAVLE, ČAVLE
3. MEDO I ZIMA, BONI 98765,
SLAĐANA RAJČEVIĆ, 11 GODINA,
OŠ TRNOVITIČKI POPOVAC, TRNOVITIČKI POPOVAC
4. KOVAČ KUJE, DALEKO SE ČUJE, NOGOMET
64777, DINO ŽUPARIĆ, 13 GODINA
OŠ IVANA KOZARCA, ŽUPANJA
5. PEZABLJENA HORVATSKA RIEČ, DOMOVINA
66666, DARIJA POSAVEC, 11 GODINA
OŠ IVANA RANGERA KAMENICA, LEPOGLAVA

LITERARNI RADOVI - POHVALE

1. I KAJ I ŠTO I ČA, RIJEČ 51251,
TIHANA BOGDAN, 11 GODINA
OŠ MATE LOVRAKA, ZAGREB

12 2. VITAR, JELUŠIĆ 33333,
ANA PERKOV, 4. RAZRED
OŠ PRIMOŠTEN, PRIMOŠTEN

3. KONAVLE, LOTOS 51515,
ERIKA RAGUŽ, 12 GODINA
OŠ CAVTAT, CAVTAT

4. TRAŽIM KRIVCA, USORA 6 74230,
REBEKA JURIŠIĆ, 14 GODINA
OŠ IVANA FRA FRANE JUKIĆA,
PO ŽABLJAK, USORA, BIH

5. RUKE MOJE BAKE, RIBA 36578,
ANA KAPITANOVIĆ, 13 GODINA
OŠ BRAĆE RADIĆA, BRAČEVIC
PŠ DONJE OGORJE, DONJI MUĆ

6. POVIDAJU ZIDI, CVIJET 08762,
RAHELA RADOLA, 14 GODINA
OŠ JURE FILIPOVĆA, BARBAN

7. GLJIVA, SNIJEG, 07021,
NINO STARČEVIC, 13 GODINA
OŠ PETAR ZRINSKI, ČABAR

8. SLEČI, OBLEČI, ATLETIKA 54321,
MARKO GREGUREC, 9 GODINA
OŠ ANTUN NEMČIĆ GOSTOVINSKI, KOPRIVNICA

9. DIDOVA MASLINA, MASLINA 11111,
EVA NIMAC, 13 GODINA
OŠ STJEPANA RADIĆA, BIBINJE

10. PTIČICA NA GRANI, PAHULJICA 55555,
LINDA FAVRO, 12 GODINA.
OŠ MARČANA, MARČANA

LIKOVNI RADOVI - NAGRADE

13

NAGRADA ZA KOLEKCIJU EX LIBRISA
OŠ MATO LOVRAK, NOVA GRADIŠKA
CESST 81200, VANESA KAPETANOVIĆ, 12 GODINA,
DATET 21400, KATARINA HORVAT, 14 GODINA,
EHELP 11120, IVA ŠAPINA, 12 GODINA
GUARD 11100, TOMISLAV MILETIĆ, 11 GODINA
ILEFA 91400, MARIJANA DŽANIJA, 14 GODINA
INTHE 12140, IVICA SAMAC, 14 GODINA
KEDAC 71400, DANIJEL GALIĆ, 14 GODINA
NBLOC 61100, FILIP PAVLINEK, 11 GODINA
OTHEF 10130, VEDRAN KAPETANIĆ, 13 GODINA
TIMET 31000, ANA ŠAPINA, 10 GODINA
TYPEA 41200, MARINA DAUTOVIĆ, 12 GODINA
UTORU 51200, ŽANA SOKIĆ, 12 GODINA
EX LIBRISI IZVEDENI U TEHNICI KOLOGRAFIJE

POSEBNA NAGRADA ZA KOLEKCIJU
OŠ ANTUN NEMČIĆ GOSTOVINSKI
KOLAČ 09976, TINO BALIJA, 7 GODINA
TORTA 65534, ERIK BELČIĆ, 7 GODINA
BANANA 15362, TOMISLAV BENOTIĆ
KONJ 45678, DORA BERTA, 7 GODINA,
PALMA 50036, LOVRO KLOBUČAR, 7 GODINA
ZUB 05678, EMA MATIĆ-PAVLOVIĆ, 7 GODINA
BOR 09170, EMA MEDENJAK, 7 GODINA
LAV 96687, LEON PUHAČ, 7 GODINA
BOMBON 95317, IVA REMENAR
TOČKA 7141, VITA SAMARŽIJA
MEDENO 67841, KLARA SELEŠ
BOJICA 50030, LUKA SINJEREĆ
ĆUK 09825, IVA ŠIMEK, 7 GODINA
MAČKA 10009, LOVRO UJLAKI, 7 GODINA
TIGRICA 01115, TEA VRHOCL, 7 GODINA
PIJETAO 71907, NERA VRTIPRAH, 7 GODINA
EX LIBRISI IZVEDENI U TEHNICI KOLAŽA I FLOMASTERA

LIKOVNI RADOVI - POHVALE

- MONDO 00001, NIKOLA LUČIĆ, 11 GODINA
- MONDO 00015, EMANUEL ĐORĐEVIĆ, 12 GODINA
OŠ STJEPANA RADIĆA, BOŽJAKOVINA
- LUCIJA 53195, LUCIJA VUČKOV, 14 GODINA
OŠ PAKOŠTANE, PAKOŠTANE
- TOVAR 32510, FILIP BOLDIN, 6. RAZRED
OŠ VLADIMIRA NAZORA, PAZIN

14. 5. 77777 PAPIGA, LAURA SKORIĆ, 11 GODINA
6. 32101 LOLA, JUDITA VUČEMILOVIĆ, 10 GODINA
7. 7AM1998A ANĐELA MARINOV, 12 GODINA
8. 7RS1997 ROKO SKORIĆ, 13 GODINA
9. 7SM1997 SVEN MATIJEVIC, 13 GODINA
OŠ PRIMOŠTEN, PRIMOŠTEN
10. CADA 22345, ANTONIO MLADINIĆ, 14 GODINA
OŠ PUČIŠĆA, PUČIŠĆA
11. ENI 12345, ENI PUPIĆ - MARIJAN, 13 GODINA
12. LAURA 22222, LAURA DORIĆ HEGEDIŠ, 13 GO-
DINA
13. MINI 10566, MATEA MATULIĆ, 13 GODINA
OŠ DOBRI, SPLIT
14. PAVU 32819, PAULA VULIĆ, 11 GODINA
15. TESKO 12345, TESA KOREN, 11 GODINA
OŠ PETRA ZRINSKOG, ZAGREB

V.
LITERARNO
LIKOVNI
NATJEČAJ

15

POJ
RIČI
MATERINSKE

LITERARNI URATCI

Likovno povjerenstvo:
Zdenka Bilušić, Stela Čuturić, Velibor Janković

OSNOVNA ŠKOLA PRIMOŠTEN
PRIMOŠTEN
2011.

MOJ SVIJET JE BAŠ ZABAVAN!!!

SVAKI DAN BEZ SMIJEHA ULUDO JE POTROŠEN.

E.E. CUMMINGS

KORISTITE SVAKU PRILIKU ZA SMIJEH. TO JE NAJJEFTINIJI LIJEK.

G.G.BYRON

NIŠTA TAKO MOĆNO, TAKO SNAŽNO
NE OTKRIVA ČOVJEKOVO NARAV KAO SMIJEH.

J. W. GOETHE

MARIJA JURIĆ ZAGORKA
HRVATSKA KNJIŽEVNICA (1873.-1957.)

U RAZGOVORU ZA POSAO UREDNIK JE PITA:
"KAŽETE DA MOŽETE ČITATI MISLI? TO JE
PREKRASNO... POTVRDITE TO NA MENI!"
ZAGORKA:
"O, VRLO RADO, ČIM BUDEM VIDJELA DA MISLITE,
REĆI ĆU VAM!"

SMIJEH!
SMIJEH!
OD UHA
DO UHA!

KUKČIVE ČREŠNJE

Nabral sam črlenih črešnji punu vedricu
Pak sem odišel k stricu.

Na trček smo si seli,
I mislili: ve se bumo najeli.

Čim sem prvu črešnju razdrisnul,
Mam sem vrисnul.

Z črešnje me črv gledi
Al ga bom pojel si misli.

Meni se kukčive črešnje duriju
Kad vu njima črvi spiju!

MAMINE ŠPOTANCIJE

Saki den dok dojdem zi škole,
odma sam ne više dobre volje.
Mama za šparetom stoji i nabrušena mi veli:
„Naječ se, tu ti topla juha stoji.
Dok se naješ, prvo zadaču napiši
i v dnevni sobi prašinu zbrisí.
A, mogla bi i tepihe usisati, veš složiti,
svoj i sekin krevet v sobi naložiti.“

Do bum ipak to se stigla?
Zmočena sam od škole,
a v jutro sam se v šesti vuri zdigla.
Bil bi red da si ve malo prespim.
Kaj ja zbilja zmočena ne zgledim?

Mama me sam bledo pogleda i veli:
„Daj se navči več jemput reda!
Stolno se zgovaraš,
nema tu kaj,
za to si prava maherica znaj.
Hodi unda spot, počini si
ka neš sutra v školi rekla da te sam tiram.
Dok se zбудiš, nema zgovora,
ja ti posel biram.“

TO JE TEATAR PRAVI

Kad điraš Stradunom, od fontane do fontane,
s obje bande sve same stoljetne persijane.
Na funjestri jednoj kundurice dvije
iza koltrine vire: slušaju 'ko plače, a 'ko se smije.

Viče Kate, riječi ne bira,
pa nikomu tako ne da mira.
Na peskariju trče žene
viđet ima li što za gradele
pa do place u đir,
po primorski sir,
malo verze i patata,
bit će za dva pjata.

Otkucat će podne u Male braće
i golubovi naši polećet tad će,
neke su ure, objed sad će.

Diravaju Stradunom domaći i strani,
neko u preši, u paru ili sami,
za poslom ili škuribandi.

Tako vam na Stradunu prolaze dani,
neki bi rekli, tu se događa teatar pravi.

ZIMA

Sneg poprhava,
zima stišče.
Ftiček pod strehom
zrnjiče išče.

Maček pri peći
v košari spi.
Japek pe vun
snega razgrnuti.

I ja pem vun
Igrati se na snegu.
Spuščala se bum na sankama
po susedovom bregu.

SLEČI, OBLEČI

Mamek veli daj se sinek obleči,
nemreš se po snegu goli vleči.

Tatek drugač svojem sineku veli,
ni tak zdeno da se moraš debelo obleči.

Naj se sleča, duge gače si obleči,
a prek vuha kapu navleči.

Sinek, sinek si ne više mala beba,
poslušaj svoga tateka, ničesa ti toga ne treba.

Mamica je več zdaj jako ljuta,
pak sineka tera da si obleče dva kaputa.

Vidi tatek da tu nemre više ništ,
otišel je lepo s pajdašima na gemišt.

POHVALA

JABUKA

Moja je jabuka zrela,
a ja sam pun slatkih želja.

Htio bih napraviti sok,
i kompot, i džem, i još pitu.
Ali, mama kaže: „Ivice,
jabuke treba spremiti za zimu.“

Ušuljat će se u podrum
i ukrasti jabuku jednu.
Crvenu, ukusnu, lijepu,
i mamine kazne vrijednu.

PAHULJICE

Pahuljice male njišu se u letu,
ni jedna od njih nije ista na svijetu.
Polako se slažu jedna na drugu,
sve dok ne stvore skijašku prugu.

Kad padne veliki snijeg,
tad prekrije cijeli brijeđ.
Ima ga na svim mjestima,
a mene najviše veseli
snježna prognoza na vijestima.

Zovem se Patrick Poje,
mene se sve pahuljice boje
jer radim od njih grude,
a kad snijeg ode,
ja patim od tuge.

KAKE CAJTE

Pounu pute rječe me mama:
 „Poj mau na zrak, preveč se sama.
 Preveč pred to škatlo sedeš,
 nej čudnu da se vutra kumaj zbediš.“

Mjene je čudnu kaj je tu smejta.
 Koda su več prejšua una leta,
 ko so se deca indijancov jegrale
 i sosejdon mirne zos njive krale.

Unkrat so šle deca po crtice spat
 i sakosurtnih prikaz so se mougle bat.
 Coca-Colo so vidle samu za kak rođandan,
 a ne ko zdej, ko nan dama staji sake dan.

Ko so jin roditelje kaj za uoblejč kepile,
 tri broja je buo vičje, če se bi slučajno zredile.
 A srične so ble uod guovi do majhnega prsta
 ko so jin žvakače prnjesle z Trsta.

I zdej jest ne razumen kaj so ble bol srične?
 Nejso jemele neč, a nejso ble ni tične.
 Mjene neč ne fali, kaj da se patužen
 gren nazej na „Fejsbuk“ da se mau padružen.

SNIJEG

Jedno jutro prozor otvorim ja,
 a vani bijela čarolije.
 Gledam kroz prozor,
 a srce mi od sreće tuče,
 došla je zima,
 a nije ju bilo jučer.

Skije sam već davno pripremila,
 sada je sezona skijanja.
 Bit će opet na snijegu veselja,
 ostvarila se dječja velika želja.

FACEBOOK

Počelo je sve kad sam bila vrlo mala,
počelo je sve kao nekakva šala.

Dugi niz godina sam bila na netu,
svaki dan novi status, svaki dan na chatu.

To je sve preraslo u ovisnost moju,
zanemarila sam školu, čak i obitelj svoju.

Ne znam ni sama zašto me to privlači,
ali od mojih obveza me svakodnevno odvlači.

Sa fejsa se ne mogu skinuti zbog interakcija
i zato jer je pun aplikacija,
za ovisnike prava senzacija.

Zvuči bezazleno, ali nije
sa fejsa se treba maknuti što prije.

VESELI PROMETNI ZNAK

Veseli znak policajac drži,
lijepo izgleda taj znak STOP.

Kada je crveno, stani,
da te što ne zgazi.
Čekaj zeleno pa kreni!

Djeco, pazite na boje,
ima puno nepažljivih vozača!

ANTIČAKAVSKA KANCONA

Kad sam mići bil,
niki me čakavski ni naučil.

Pomidor, fažol, kantat
je se ča sad znan povedat.

Jušto i poneštru bi mogal opisat,
i dve kurijere kambjat,
i balu obrnut,
i onda se doma ritornat.

Ma ni pred fureštima
moj čakavski ne štima.

MUŠAT

On je kako ja,
nikad ne стоји на мери.

Okoli мene лети,
мошен з руку,
он бижи.

Torno se,
ubode ме,
pak me срби.

Jodna san на њега.
Kad bin га јапала
Bin га speštala!
Ma, njega ni
drugemu okoli glove leti.

ŠTO JE SMIJEŠNO?

Smiješno je biti velik i dlakav-
što će kad život je takav.

Smiješno je biti jači
kad uvijek te netko tlači.

Smiješno je biti mudar
kad ideš s curom na sudar.

Smiješno je biti svemogući
kad bez ključa
ni u kuću ne mogu ući.

DVOJEZIČNI ŽIR

Bio jednom jedan žir
imao je lijep šešir.
Imao je mamu, tatu
u ormaru novu kravatu.

Jednog dana dogodi se zlo,
dobri žirić pao je na tvrdo tlo.
Vikao je: „Joj, joj, joj!”
Oblio ga hladan znoj.

Na oku mu velika šljiva,
pored njega mala gljiva.
Ona njega tješi, tješi –
sve probleme njemu riješi.

Bil je jemput jeden žirek
imel on je liep šeširek.
Imel je i otec, mati,
a v ormaru par kravati.

Jemput opal je na trdi pod
pa je videl vsav svoj rod.
Kričal on je: „Joj, joj, joj!”
Z njega curel mrzli znoj.

Velka šljiva mu na oku
mala gljiva prek v potoku.
Ona njega teši, teši –
vse tegobe njemu rieši.

LADY GAGA

Gda smo bili v Zagorju,
dobili smo v strošek gusku.

Ja sam štela malog pesa,
sad me prati bijela blesa.

Ja ju zovem Lady Gaga,
ona se ne miče s praga.

Sad je v Vrapču glavna faca,
čudi joj se susedina maca.

Svi pitaju kaj bu ž njom,
do kad bu se šetala dvorištom.

Sve je bliže Božić blagdan,
našoj guski sudnji dan.

Baka već pita našu tetu
da posudi joj Vegetu.

Ja si mislim kaj da delam,
da ju nekam ja otpelam.

Zakaj med svim ljubimcima,
moj završi med mlincima.

OSMIJEH

Osmijeh
Korisna je gesta
Uz upute
I pravila
Vrata sva otvara
U živote
Boju unosi
Tugu rastjeruje
Znači sve
Ostvaruje
Najljepše sne.

MAJČINA BRIGA

Danas mi nije baš
neki dan
ocjene loše
govor već
na pamet znam

odlazim u sobu
glazba tiho svira
majka pita je
- Je l' to nova lektira

Uzmem malo
časopise nove
ona kaže
kako povijest
me zove

u šetnju krećem
nakon jela
majka pita
- Je l' matematika sjela

Sve što započнем
napravim
do pola
kao da ne znam
sutra je škola

IVEK JE PESME PISAL

Jeden dečec, Ivec se zval,
došel je na misel da bu pesme pisal.

Njegve pesme bile su duge
o tom kak je cug opal s pruge.

U cugu su, pisal je Ivec,
bili jeden tatek i jeden sinek.

V Zagreb su oni skup pošli,
al do tam nisu došli.

Iveku se pak kraj ni svidel,
i ni mu spasa videl.

Ipak zmislij je ovo:
pisal bu pesme ponovo.

VELJAČA

Veljača je ljubavna bila,
ljubav posvuda lila.

Maškare nam dala
i pozivnice svečanog bala.

Kao što znamo mi,
veljaču volimo svi.

KANAT NA „E“

NAGRADA

Vesele pčele,
ko debele seke
Preletele
brege vele.

Cele čete
pul zelene jele
se srele
pa se splele.

Te fleke vele
neč žele.
Neće me, neće.

Neeee!
Jooooj mene,
kadi je sada eeee?

NATINA PJESMA

Natooo, zašto se sa mnom ne želiš igrati trgovine?
 Joj, čekaj malo da pročitam novine!
 Nano, hajdemo se igrati skrivača!
 Samo malo da se odmorim, prejela sam se kolača!
 Natalija, knjigu u ruke!
 Jadna ja, sa knjigom tek počinju prave muke!
 U školi sam.
 Nastavnica mirno imenik otvara i moje ime progovara.
 I što će sada?
 Cijeli vikend sam se morala igrati trgovine, čitati
 novine,
 jesti kolača, igrati se skrivača,...
 Od silne muke moje,
 ja, nastavnice, zaboravih na knjige svoje.

ŠTO JE S KLIMOM?

Došla jesen svi se starci čude,
 Di je kiša dal' će snig da bude?
 Ljudi moji opet vruće, dan je
 Kraći mi kod kuće,
 Neš ti gušta kad se kiša spušta!

Spremaju se drva, pile
 Opet vruće ljudi cvile,
 Dal' će zaladit više,
 Ko' vale im jesenje kiše!

Meni to i nije nika fora
 Baba kaže kaput kuptit mora.
 A ja mislim kako skočit
 s mula, baš je fora...

Nema lipše kad zapiva
 cvrčak, Tad ja lako
 i preskočim ručak,
 to vam lipo kažen...

Ne triba mi šal nit kapa
 mene drži morska fjaka,
 baš je fora ova klima,
 a jesen i zimu eto njima.... !

SIROMAČEK

Celo moje živlenje jedno
 Je velko tripleje.
 Vjutro bi tak rad spati,
 Al se moram rano stati.
 Moram vse pretrpeti, ak očem jesti,
 Som se buvati, som se zuvati.
 Postelu som popravlam na koji spim,
 Hižu čistim de živim.
 Gola mi je noga, štomfa razdrta, cipele store i
 zmozani zobi koji se kvore.
 V školi sreću nemam,
 čak mi učitelica i z verunauka do jedan...
 Raska ponorevlje i opomenu pripravlja .
 Siromaček jo sem mali i nišće me ne žali.

ZAŽMIRI I POTRAŽI U SJEĆANJU LJETNI SUMRAK,
 DOLAZAK VEČERI,
 IGRU SVJETLA I SJENE,
 CVRKUT PTICA,
 ŠUMORENJE VJETRA U OTEŽALIM GRANAMA,
 MIRISU VOĆA U ZALENUJU,
 SVILENI DODIR RAZIGRANOGA LEPTIRA...

MASLINA

Stoji nonde već sto godin
stara maslina.

Ispod nje se znalo zakantati,
a bome i vina bicigati.
Did je užaja ispod nje sisti
i nešto lipoga prigristi.

I baba je volila
ispod nje bi uvik sila,
slušala bi sve što štrige divanu.
Ne šimije baba nikad ni volila
ma isto je svaku večer za
njih Boga molila.

POHVALA

DIDOVA MASLINA

Stoji u mon vrtu
 Još od pantivika,
 Mon didu bila
 Ponos i dika.

Obisile joj se ne
 Teške i stare grane
 Di je did provodija
 Svoje stare dane.
 Uvik bi pod njon sija
 Iz damjanice vino bi pija.

I sad kad je gledan
 Pod njon vidin njega
 Kako mi se smije,
 I sitin se svega.

Zaporka:
MASLINA 11111
 Eva Nimac
 13 godina
 Mentorica
 Jasminka Adžić Sikirić
 OŠ Stjepana Radića
 Bibinje

PONOS DALMACIJE

Razgranato ide k nebu
 okrenuta lišćem prema suncu.
 Vjetar joj mrsi krošnju,
 hladan kamen joj žile grije.
 Zlatnim plodovima
 oduvijek dariva nas.
 Maslina... ponos Dalmacije!

Zaporka
Pet 55555
 Petra Sorić
 13 godina
 Mentorica
 Nives Marić
 OŠ Pakoštane
 Pakoštane

HRUŠKA

V majmo je vrte sadja duaste,
al samu anu hitru v leht raste.

Saku lejtu, ko zos navade,
adon fantok, susejdav, me sadje fkrade.

Naj mu bu, zak tu je vilka i suatka hruška
na kiro je lejtas pršua i medvejdava nuška.

Almedvejde je bua tak fina
da jo je na kraje spuleu zos karina.

SVETO DRVO

Podloga kamena,
kršna dolina,
more i bura
njena su domovina!

Stare je žile ispružila,
duboko u zemlju zakopala,
i stoljećima živote
djedova naših ispraćala!

Ulje koje daje,
hranilo je naraštaje.
A okrugao plod
pratio je ljudski rod.

I dok je života,
bit će i nje,
svetog drva - MASLINE

RABIJAN DAN

Nebo škuro
zgora visi
suze cidi,

mihure svoje spražnjiva
zahućeno, uplačeno.

Šajete se babuljaju.

Dan je rabijan.

MAGLA

Kroz prozor virim,
od sunca žmirim.
Sve lijepo je, jasno,
vrijeme će biti krasno.

Odjednom, magla pusta,
o Bože, kako je gusta.
Ne vidi se ništa više,
čini se, crno nam se piše.

Možeš ju rezati škarama
i pakirat' u kutije sa šarama.
Kao da kraj svijeta dolazi,
cijeli mi život kroz glavu prolazi.

I onda, kad misliš da je kraj,
sunce nam vrati stari sjaj.
I sve je divno kao i prije,
Kao da magle bilo nit' nije.

JESEN

Jesen se s ljetom
posvađala
i ubrzo
zavladala.

Sa stabla je
lišće počupala,
svukud ga
razbacala.

Razljutila je oblake,
počeli su plakati,
mnogo kiše
lijevati.

Jesen je opet
školu otvorila
i sve đake
u klupe zatvorila.

S vjetrom hladnim
je za plesala
i sve
nas dobro
prehladila.

Sad, kad je jesen
opet tu,
moramo razmisliti
o topлом kaputu.

MEGLE

Megle su pale
na pote male.
Zakrile su selo i skore se ništ več ne vidi.
Deni su kraći, noći dokše, a jutra pak meglena,
rosna i zdena.

Listje je palo z grane,
sončeko se skrilo,
kakti da leta niti ni bilo.

Vuni je gluha tišina, ftiči su odleteli,
ljudi su se v hiži skrili,
kak da vuni nigdar nesu ni bili.

Tak je najemput došla zima.
V hižama smo počeli fest na drva greti.
Dok se pelaš po cesti sam se z rofungi kadi.
Se je to lepo dok nikam ne moraš iti
več sam vun z obloka glediš.

Da bar morem nekaj spremeniti
I tu meglu nekam skriti,
lepše bi sem bilo, jer se sončeko ne bi skrilo.

DOŠ

Zos jasnega neba
na ankrat je puočeu padat doš.
Vilke kapolce kapale so na suho zjemlo
kira ko da je prasiua vado.
Je padauo je ceuo nuč.
Vutra je buo vse makru,
je šiše je zjemla.
Pačase se je za uobuakeme
zdigivauo sunce, je uonu makru.
Pršuo je pudan,
zazganejou je na cirkve,
a kapolce dožja so
samu tak uodošle.

POTLI DOŽJA
PRIHAJA SONCE

Dož
dožji
dožji...
Pada!
Va malon selu zliva se po čovjenih krovičih.

Gjedan zaprte poneštare.

Kroz črni oblak čuka malo sonca
čo obasija veloga peteha
na vrh štirni.

Sledić sonca brzo je zašal
aš su oblaki se pokrli.

Gjedan von-niš se ne dogaja
(dica ne teku,nit se zvona igraju).
Dož bez stat zaliva travu.

Najedonput sonce !

Judi opiraju poneštare,
baš kako se reče:
"POTLI DOŽJA PRIHAJA SONCE."

JESENJI DAN

Jesenji dan
 Zvuči kao san.
 Lišće pada,
 Grane dira.
 Nestane jesenskog mira.

Crvene jabuke,
 Žute kruške
 Padaju na trbuške.

Vjetar puše
 Grane se ruše.

Kesten milo gleda
 U košaru se ne da.

Orah se ljušti
 Lišće šušti.

JESEN V NAŠEN KRAJE

Jesen je pršua v naš kraj
 I šuma je rataua majhen raj.

Listje je armjenu, arjavu i ardiče,
 Sva deca skakajo at sriče.

Tički so adošle v garkeje kraje,
 a jesen nan še skuze šenke daje.

Ruže so acvole, listje je atpau
 Hmale bu sve v zimske sajni zaspau.

JESEN JE TU I MOJIM ULICAMA TIHO HODA

Jesen u našem kraju caruje
i ljude plodovima daruje.
Kruške, šljive, jabuke, grožđe, gljive
i zrelo povrće krasi njive.

Polako se magla šulja,
šareno se lišće na granama ljujla.
Dani sve su kraći
i brzo se smrači.

Kiša će sad često pljuštati,
ptice će na jug odletjeti.
Sve će hladnije biti,
a ljudi će se u kućama skriti.

JESEN

Tožna vrba svoje
losi spušča,
mraz zdeni na listju
ne popušča.

Megla stiha po polju
se šulja,
pak se čini da nekaj mulja.

Hrđavo, žoto i črno-črreno listje
z dreva curi,
a jež se za zimu sprovlja
pak se žuri.

Zrela kuruza z pršinja luče,
a čovek pred njom v roke huče.
Grozđje se zrelo pobira
i na Martinje vu vinu zavira.
I tak se priroda v jesen
na počinek sprovlja:
da je zima blizu, najovlja.

POHVALA

VITAR

Tuče zadnja ura.

Šuška, luta,
Trese se škura.

Ka' furija stiže bura.

Po dvoru lišće mota,
Za rakiju se sprema kota.
Na odrini lozon drma,
Na moru se ljudja krma.

Iz inata bura brije,
Oganj joj se s komina smije.

Ciči,
Stenje,
Vije,
Puše.

Nema duše!

UZBURKANO MORE

Bura zavija,
more se jidi i urla.

Batele se bore
s močnim valovima
i otimaju se konopima.

Prve kapje kiše
brišen sa svog čela.

FTIČEK

V smržjenem iju
 Se grane
 Bleščiju.
 Još fčera je tu popeval
 I veselo se smejal,
 Jen mali ,črni
 ftič.
 Ne se nikam dal
 Kak da je znal
 Da bo mu tu došel
 kraj.
 Došla je zima i sneg,
 A un je vesel bil!
 Zgledi da je na mrzli sneg bokček pozabil.
 Još trogi topli
 V snegu stojiju,
 Dok ih veter zameče pomali.
 Ftičeka više nema,toga je vuti tišini.
 Srce tožno jofče v dalini.
 Srce zno,
 Da ga više nema
 I nigdar ga na.

SNIEG

Vane je črni mrak,
 Babica čez obloček gledi.
 I dok snieg mehki curi
 Ona si kre peći sedi.
 Curi,curi i još curi!
 Nikak neče stati.
 Več pot je od njega beli,
 A mira nam neče dati.

Fala Bogu snieg je prestal cureti,
 Prestal je brege pokrivati.
 Sad bume vsi lopate zeli,
 I pot peme pomalu odmetati.

Dober sme posel napravili,
 Pot sme liepe očistili.
 A novi sneg curi
 I čez noč liepe blešči.

Snieg, snieg
 Mehki, beli snieg.

LUDA BURA

Pod ponistron mojon
Cilu noć je bura puhala,
Sve je prid sobon nosila,
Činilo se da je poludila.

Škurama je lupala,
Škaljon je škaljala,
Moren se igrala,
Kaiće valjala,
Pitare bacala.

Slušan je,
Čini mi se da se dobro umorila.

Fala dragom Bogu,
Prid jutro je zaspala.

BURA

Puše kroz uske klančice,
fijuče. Dižu se vali.

Znikud pe posvud,
i po venu i va grade,
va poneštrah i sprid vrat,
deboto i va kostih.
Prišla je i ne pušća.

Valomet, kot čovik veli,
stoji. Vrime pasaje.

PAHULJE

Pahulje
padaju
padaju
pahulje bijele
lijepo se za zemlju
zahlađenu.

PAHULJICE

Padaju, padaju
pahuljice bijele,
već su sav moj
zavičaj pokrile.

Svi se vesele
kada pahulje padaju
i djeca se tada
na snijegu igraju.

Ali onda se sunce
iza oblaka otkrilo,
i svu tu bjelinu rastopilo.

KAPLJA MORA NA MOM DLANU

Jutros me probudio najljepši zvuk na planeti,
šum valova našeg mora

i moje se srce sjeti
svakog ljeta do sada
daleko ili izvan grada.

Onih ljudi koji su mi društvo pravili
i samo me s uspomenama ostavili.

Sjetim se valova osvježavajućih
čiju ljepotu je nemoguće prenijeti u stih.

Sjetim se igara zabavnih,
valova zaigranih,
sunca užarenoga
i društva svoga.

Jutros me probudio najljepši zvuk na planeti
šum valova koji me podsjeti...

MOJA ČRIŠNJA

Črišnja vela, stara
Va dvorištu mojga nonota
Odmara.

Još neki dan je bila
Sa bela.

Bela od mićeh rožic.
A jutra, jutra je Sveti Vid.
Pa se je va drugi kolor
Opiturala.
Sad je puna zrelih, sjajnih
Črišanj.

Sad je sa črljena,
Črljena je kot jubav
Mojga nonota za me.

ZDRAVO VRIME

Kad u mistu puše bura,
Sve prid sebom gura.

U prozore tuče,
I valove na obalu vuče.

Svi se stiskaju od leda,
Za prihlagu idu meda.

Ka' da je oluja,
Sve se ljudja.

Ledeno je svima,
Jer kad bura puše - prava je zima.

Buru zovu zdravo vrime,
Dobila je pravo ime.

Bura nikom ne da mira,
Ima je kod Krka, Hvara, Brača i kod Vira.

VITAR PUŠE...

Ležin na žalu,
Divin se maeštralu,
Jer me ladi,
Taj vitar blagi.

Jugo puše,
Osjećan iz duše,
Slutin da mi smeta,
Baš šteta!

Ljuti me bura,
Samo me nosi i gura,
Stvara veliku buku,
Meni zadaje muku.

SPUMAT

Zjutra, ko se zbedin,
sunčke čez uoknu me pasvejte,
jest pa vesiu stanen i za šulo se atpraven.

Tički venaj vesiu papejvajo,
še adon lejp dan napavejdajo.
Jest već zjutra vejn:
ko zos šule priden,
hitru na bicikol siden.

Najlepšje se mjene vide
ku v moj Prizet spumat pride.

STIGLO JE, STIGLO,
PROLJEĆE

Došlo proljeće u moj kraj
i donijelo šarenı raj.
Livadu prekrila zelena trava,
a ispod nje bijeli se, bijeli, visibabina glava.

Na sve strane jaglaci se žute,
a Šafrani od ljepote samo šute.
Ljubice bijele, ljubice plave
ljepotu prirode slave.

Toplina se širi oko moga srca
i ono sve brže, sve jače kuca.
Šareno cvijeće tihо šapuće
da stiglo je, stiglo, proljeće.

Radost se u zraku osjeća
i mene svu ispunji sreća.
Osjećam da rastem
i postajem sve veća i veća.

PROLJEĆE

Negdje pred zoru
vjetar s juga je otpuhao
posljednje krpice snijega,
polupao čašice leda
i izveo sunce u šetnju.

Od vala topline
zvončići su se uspravili
i u zboru zazvonili,
a potočić je zažuborio
dugo čekanu pjesmicu:

Stiglo je proljeće!

PROLJEĆE U NAŠEM KRAJU

Život ponovo počinje, u našemu kraju.
Cvijeće ne sanja više,
cvijeta nakon tmurne zime.

Ljudi su obasuti veseljem i dobrotom,
svima je toplina opet u srcu.

Kad ulicom prolazim, u mojojmu kraju,
vidim djecu kako se igraju.
Stari pričaju pokraj plota,
čuje se cvrkut vrabaca,
potok opet žubori.
I djeca i ptice i stari znaju:
- Proljeće je ponovo u našemu kraju!

POHVALA

PTIČICA NA GRANI

Ptičica na grani
 Grana u suncu
 Sunce u meni
 Jesen se rumeni.

Ptičica na grani
 Grana u snijegu
 Hladno je meni
 I zima se rumeni.

Ptičica na grani
 Grana u cvatu
 Cvat miriše sneni
 I proljeće se rumeni.

Ptičica na grani
 Do nje cvrčak snije
 U oku mi suton rani
 I ljeto rumeno li je.

ŠUMA

Šumi šuma šumom
 Zec potrči drumom
 Stabla njišu grane
 Srna na puteljku stane

Visibaba provirila ispod granja
 Medvjed slatke snove sanja
 Vjeverica se u duplji skriva
 O sreći pjeva mlada kopriva

Procvjetat će šumsko cvijeće
 Djeca će zasaditi novo drveće
 Bit će mnogo zraka čista
 Veselit će se čak i glista

ČAROLIJA PROLJEĆA

Na livadi mirisnoj, prepunoj cvijeća,
igraju se zajedno veselje i sreća.

Trava se zeleni, a ruža rumeni,
cijela se šuma kao duga šarena.

Dok nam lastavice dolijeću,
dok odsjaj sunca sije sreću,
dok se leptir zlatni divi cvijeću,
veselimo se čarobnom proljeću.

Noćna postelja tamo gore,
modri se kao naše Jadransko more.
Proljetna noć doista svijetli,
a zvijezde sjaje kao biseri bijeli.

Na livadi mirisnoj, prepunoj cvijeća,
igraju se zajedno veselje i sreća.

To je naša svilena vreća,
vreća iz koje izlazi čarolija proljeća.

PRIRODA SE BUDI S PROLJEĆEM

Danas je mraz donio sunce.

Rastresao je granje.
Inje.

Probudio je ptice.
Uzburkao potok.
Žabice su zakreketale.
Mraz je sakrio hladnoću,
nasred livade stavio plavi šafran.
Razbudio je proljeće i donio nemir.
Danas je mraz donio radost.

ROSA

Pala je
I ostavila vlažan trag.
Navela je sunce da se rasprši
Kroz svileni oblak.
Zaplakala je
Po milim vrbama,
Otežala im lišće.

A mi...
Lovimo dugu
Rukama rosnim.
Hodamo
Zlatnim cestama,
Udišemo svježi zrak,
Uživamo u njenoj čaroliji.

VISIBABE

Zaspaše visibabe,
Klonula im glava,
Pssst, ono i tratinčica
Kraj njih nježno spava.

Tiho kraj njih prođi,
Poželi im, laku noć,
A zatim možeš i ti
Kući svojoj poć!

A kad sutra dođeš,
One će još sniti,
U proljetno jutro
Vrat svoj neće kriti.

ORA

U proleće ora
liči na čovek
u odelo obučen.
Sas zelene ruke
slunce zadeva.

A kad jesenski vетар задува
i skine mu odelo prolećno,
suve liške zaigrav
oko tužnog srca njigova
ko micki leptiri.

Tada njigove gole ruke
zvezdama majav
ko bleštave duvaljke.

Zaporka
CVIJET 36198
Maja Djonović
12 godina
Mentorica
Andelina Papac
OŠ u Đulovcu
POŠ Bastaji,
Đulovac

Prijevod pjesme: Orah
U proljeće orah / izgleda kao čovjek / u odijelo obučen. / Zelenim ru-
kama / sunce dira. // A kad jesenski vjetar zapuše / i skine mu odijelo
projetno, / suhi listovi zaplešu / oko tužnog srca njigova / kao mali
leptiri. // Tada njigove gole grane / mašu zvjezdama / kao sjajne le-
peze.

BERIĆET

Ora je
ko golemo grne
u komu se čuvav
dukati.

A kad gi vетар rasipe
po kafenom snegu
od liške,
ora gleda decu
kako blago njigovo
u krošnju sabirev.

Zaporka
SRCE 55555
Nikolina Josić
13 godina
Mentorica
Andelina Papac
OŠ u Đulovcu
POŠ Bastaji,
Đulovac

Prijevod pjesme: Blago
Orah je poput / velikog glinenog lonca / u kojem se čuvaju / dukati. //
A kad se oni prospu / po smeđem snijegu / od lišća, / orah gleda djecu
/ kako blago njigovo / u košaru spremaju.

PŠENICA

Pšenica je
Zlatan potok,
živa rijeka
Teče,teče,
nema vijeka.

Pšenica je
Tih, šaputav glas:
-Koliko ѕu ljudi
usrećiti danas?

Pšenica je
Zlatno polje
kišom zaliveno,
suncem milovano.

Pšenica je
Zlatna trava
gdje budući kruh
čeka,odmara.

Pšenica je
Zlatan potok,
živa rijeka.
Teče ,teče
nema vijeka.

SLIKA LJETA

U rano ljetno jutro
gledam izlazeće sunce
koje prosipa svoje čari
u uzburkanom moru.

Stari ribar iskušava sreću
ploveći u trošnoj barci.
Dok mu vjetar kvari dan,
on se smije i ne mari.

DIJALEKTNI HAIKU

Sunčeco presvetlo.
Čriešnja vu vočnjaku-
črlena radost.

Z hiže borek na
pot sveti. Kmična,
ledvena noć.

Deca z peticum
drčiju domom.
Diši ponos!

U MOM GAJU

U mom gaju
ptice oraju,
simfoniju pjevaju.
Zorom vrapci živkaju.
Ritam daje roda
podno nebeskog svoda.
Slavuj melodiju bigliše,
tu gdje jutro miriše.

U krošnji vazda fućka kos.
Dok zrikavac u travi zriče,
grlica gugutanjem ton pomiče.

Kukavica kuka, djetlić
i njegova buka...

RUŽA

U buketu se sjaji
 Sa par listića malih
 A taj buket cvjećar
 Još pravi tako da je
 Stavio još strukić
 Đurđica malih
 Jako su lijepo mirisali

MORE

Sideći na plaži gledala san ja
 ta velika vala dva.
 Vitar je puva i nosija ih,
 di god su tili ploviti.
 Valovi su se sa valovima tukli
 kameničiće u novu robu obukli.
 More se tuče, škalja se vuče,
 igra sa žalom dok sunce lagano tuče.

SMIRAJ DANA

Bliži se mrak.
Dan se usporava.
Užareno sunce polako se gasi
vraćajući umorne radnike s polja
na počinak.

Nebo je čarobno,
obojano šerenilom.
Zlaćano sunce spušta se lagano.
Nestaje. Iza.

Mirno je. Usporeno.
Iz trave se oglasi cvrčak.
Umorni radnici zadovoljni se vraćaju s polja.
Bez prevelike buke.

Sunce se sakrilo.

Nema ga više.

Čarobne boje na nebu izblijediše.
Još jedan dan
pada u san.

MORE

Po škuroj noći
more se vaja.
Pešta va kamik, mlati, munjenari.
Tuta forca va barki se zabija.

A vjutron se od senca
more zlati
i milo barki grli
ko mat svoje dite.

BOGATSTVO HRVATSKE U KAPLJICI VODE

Hrvatska, zemlja, kamen, voda,
kap kiše, pahuljica snijega
rosa što blista
kao kristala čista.

Hrvatska u kapljici vode
pravo bogatstvo skriva.

Šapat mirnih rijeka
što ravnicom teku,
daju joj život i snagu neku.
U srcu Slavonije
naš močvarni mit,
čarolija ljepote
Kopački rit.

Iz Velebitskih stijena, iz krša,
izviru ponornice i brzaci.
Voda nemirna Likom teče
rijetko gdje ima ljepote veće.

Jedinstvena Plitvička jezera i veliki slap
gdje vjetar šapatom
vodu iz kama budi
najdraže je mjesto zaljubljenih ljudi.
Biserna Krka

Ukrašena čudesnim slapovima,
Sunce svojim zrakama miluje vodu
tu osjetiš mir, savršenstvo, potpunu slobodu.

Jadransko more dragulj je naš pravi
propinju se i mreškaju njegovi vali,
i baš tu se nebo najljepše plavi.

A za moj podravski kraj
Drava je pravi voden raj.

Kapljica vode daje život svima,
sretna je hrvatska zemlja što je ima!

(...)

Po ravnica i po gorah,
Preko šuma zelenica,
Između rijeka Srebrenica,
Pa od mora sve do mora
Ti se stereš divnom snagom,
Ti se kitиш svakim blagom!

Stojmo čvrsto na tlu tome,
Stojmo svi u jednom kolu,
Svoju zemlju, makar golu,
Sačuvajmo rodu svome,
Tuđi korov ne zadavi!

(...)

RIČ HRVATSKA

Hrvatska je rič ponosna,
 Nikad se nikoga nije bojala.
 Kad bi se branila,
 Nikad se ne bi pridavala.
Hrvatska je lipa rič,
 Svugdi je imala po svitu,
 A Hrvatima je ka' i mati.
 Ta je rič puna ljubavi,
 Topla rič će uvik biti živa.
 Draga rič je moga dida odgojila
 I druge ljudi pameti učila.

Prošlost, sadašnjost i budućnost
 Je rič *Hrvatska*.

RIJEČ ČINI SVE ŠTO ČINI ČOVJEK

Iznutra pa van.
Izlaze
blage ili grube,
možemo ih iskoristiti
ili baciti.

Nekad čine dobro,
donose sreću i mir.
Zbog nekih možeš izgubiti
sve što si
imao,
poštivao,
ljubio.
Dostojanstvo i čast.

Riječi su
borba.
užitak,
radost,
patnja,
tuga.

Riječ je riječ
prva i posljednja,
jedna i jedinstvena,
dobra i loša,
vodeća u svemu.

RIJEČ HRVATSKA

Oj, riječi hrvatska
kao dješeće mala,
u dubini moga srca si,
jer topla si kao ljubav majčina krila.

Gоворити престат те нећу
јер ми дaješ pouzданje и срећу.
Хрватска си рiječ и поносим се time,
тобом склапам mnoge divne rime.

Šokci vjerni tvoji zbole te po svome,
ljubav svoju ne skrivaš nikome.
Hrvat svaki jezikom se svojim dići
jer ni jedan drugi našemu ne sliči.

Svaka hrvatska riječ ima svoju moć,
kao zvjezdano nebo i čarobna noć.
Oj, riječi jedinstvena hrvatska,
znaj u dubini naših si srdaca.

MOJ ČA

Ko njazlo od tičih
Gromnišćina moja!
Va sredini poje, okol brda,
drago ča kanta.

Pod suncen žarkin,
pod nebon sivin,
po dažju
po buri,
drago ča,
hrabri,
tješi,
miće srce miri.

MLIKARICA

Va prošlon stoleću moja Grobnišćina,
po mlikaricami j poznata bila.
Moja majka j bila mlikarica.
Ona j šla z Grobnika priko Rebre,
zdolu do Rike.
I se j nahodeć pasala,
saku kuću na Pećinah
je znala, obahajala
i mliko davalna.

Ona j bila prava ženska
ka je svoju dicu hranila i odgajala,
saki dinar za njih bi bila dala.
Težak je to život bil,
sako jutro se j na šest ur stala,
Oprtila rucak i krenula.

Imela j latu
va koj je friško mliko bilo.

Z miricun od litre ,
gospodi mliko j mirila.
Jedna bi zela litru, ni ka dve,
a nikoj je i pol litre dosta bilo.

Kad bi se podilila,
z onin dinaron ki j teško zaslužila,
kupila bi dici ča slatko
i teških nog doma bi se vrnula.

ŠTOLVER

Štolver...
 Ča van je to?
 Mali starinski bonbon!
 Jili su ga nonići i none,
 retko,
 i onput su se divili.
 Kockastoga j oblika bil,
 okol njega sej žuti papirić svil.
 Imel je okus na mendulu,
 sličnu na današnju karamelu.
 Usta j zaslabil,
 dušu steplil,
 niki ga ni pozabil.

IGRA RIJEČI

Kao ljetno sunce,
 grijе me ljepota njegovih riječi
 i svaku ranu - veliku il malu -
 u trenutku izlječi.

U mnoštvo ptica...u jatu riba,
 prepoznajem igru nestasnih riječi,
 razdraganih i veselih.

Moj je jezik kao smilje
 što ga podnevno sunce grijе!
 Kao osmijeh nevina djeteta
 govori...
 i bez riječi.

DIDINE RIČI

Kada dođem u Veli Luku
 Dida mi priča razne priče,
 Ali onda dođe baba
 I lipo se na didu izviče:
 „Ala dosta,
 Malu više ne mori,
 Ka da nju briga
 Ča joj ki govori.“

Ma dida ne sluša
 I dalje puno melje,
 Kako se u njegovo vrime
 Ji samo kupus i zeje.
 „Kad san ja bi mali,
 Si smo se lipo
 Zabavljat znali.
 Ni nam bilo loše
 I bez tih vaših novitadi,
 Ni triba kompjutor
 Dok smo mi bili mladi.
 Hote se vi ka mi
 Vanka na ariju igrat,
 Boje je to nego
 Na televiziju oči bužat.
 Drago moje dite,
 Ostavi se tih monadi,
 Ako se nećeš igrat
 Hodи čagod radi!“

Ja ga slušam s pola uha,
 Dosadan mi je kao buha.

Ali kada se u Rijeku vratim,
 Nešto ne valja, nešto mi fali.
 Nedostaju mi baba i dida,
 Tada napokon shvatim.

Za jednu didinu priču
 Sve bih sada dala,
 Umjesto gunđanja,
 Htjela bih mu reći hvala.
 Jer kao što su Rijeka i Vela Luka
 Oboje moj dom,
 I moje riječi i njegove riči
 U srcu su mom.

RIJEČI

Ah, te riječi.

Toliko značenja,
a nekad, tako malo kažu.

Mogu opisati
domovinu, zavičaj, kulturu, ljude, prirodu...

Ima riječi koje uljepšavaju dan,
učine nas sretnima,
a ima riječi koje rastuže
i sve pokvare.

Riječi.

Kao pjesma, govore o svemu.

Neke je bolje prešutjeti.

Neke jednostavno čuvamo,
za voljene,
a neke - za kraj...

JEDINSTVENA

Hrvatski jeziče,
Ti si samo naš,
Svi se tobom ponositi možemo
I svi te u srcima nosimo.

More,
Plavetnilo tvoje bistro sanjamo,
Ti si dragocjenost čista
I bit ćeš uvijek, ako te čuvamo.

Ravnice plodne,
Poput prstena u srpnju zlatnog.
Planine krasne,
Kao biseri šumom uokvireni.

Tek sada razumijem Hrvate koji su dali sebe za nju,
Svatko bi joj život poklonio.
Jer Hrvatska je jedinstvena zemlja, i zato,
Ljudi, otvorite oči,
Pogledajte narod,
Pogledajte Hrvatsku
I shvatit ćete da ste sretni
Jer imate nju,
- jedinstvenu domovinu.

I KAJ I ŠTO I ČA

I kaj i što i ča
 Trepere u zraku,
 Prepoznajem ih
 Na svakom koraku.

I svaku tu riječ
 Sačuvat se mora
 Jer ona je znak
 Hrvatskog naroda.

I ča i kaj i što
 U srcu ja nosim
 I kamo god da krenem
 Time se ponosim.

Za te riječi
 Bogu se molim
 Jer Hrvatsku,
 Zemlju svoju volim!

NAMURAN U BESEDU

Namuran san u lesa, sobinu i dracu,
 u kaban, šjaleti, teg i pokrивачu.
 Namuran u socij, pismu mantinjadu,
 u jargolu, štivu, šijun i kaladu.

Namuran u antimele, lavandini i bruškini,
 pandešpanj, rožoj, kolacići, baškotini.
 Namuran u škrije, terkljice i trije
 u tratur, kanjol, otakac i oštarije.

Namuran u škovacini, kaligeri, kalafati,
 bikari i aventuri, ancipreti, injegati.
 Namuran u poplati, arđine, pinice,
 u lazi i pece, starke i dvižice.

Namuran san u vonji domaćih beseda,
 U zaik od matere, govor moga deda.

MAVEZ BABE MOJE

Moja baba se dine
pre zore rane,
mavez na glavu frli
i sniva priču iz mlade dane.

Ne treba gu leka
kad teško diše,
on gu brani
od slunca i kiše.

S rukom ga mazi
dok po bače odi,
na oči gu klizi
i ništa ne vidi.

A kad ide da spi
lepo ga napravi,
pa kad se sabajle dine
na glavu ga opet stavi.

KVARNER

Kamik i more.
Dva sveta,
Ka se va jenega stapaju –
Kvarner.
Z moćnun Učkun
Z jene strani,
A z belun Rekun,
I otoka dva,
Z druge.
Ma, zad Reke,
Na jenen brege,
Kastav grad.
Već petsto let
Sanja
Naš Kvarner.

POVIDAJU ZIDI

Jenu san staru hižu
vajk navar imala,
vajk mi je oko paričano,
šekreto, zuz šperancu
njoje zide podapiralo.

U draču zarešćeni,
z dežgracijon čapani,
u pasanin životu kaštigani,
pusti, napočivani.

Tento su me zibali,
snamon škercali, kušeljali,
pak najzad
narikovali.

Ma, liplji deštin
još nisu dočkali.
Su tako meni,
jušto meni povidali.

MORJE

Gda bi pri nam morje bile
pune toga z njim bi se skrile.
Ne bi bile travnika ni trnaca,
a ni v Zagrebu Jelačić placa.

Zate ti morje same ostani tam
i naj dojti k nam!
Mi bume rajše došli k tebi
kaj se ti selilo ne bi.

Liepe si ti morje, i velike, znaj,
ali svoj zagorski kraj
ja v srčeku nosim
i z njim se jake ponosim!

Meni je liepe i tu i tam –
vse je to naše, znam.

PROŠČENJE

Hižica biela i mala
navrh brega je stala.

Rojžice su se rascvele,
šare boje na hižicu dele.

Na vsake grane ftiček popieva,
na vsakem trsu grozdek dozrieva.

Vsaki brieg se zeleni,
vsaki potoček tihe šumi.

V sakem dvorišču kokot kukuriče,
vsaki maček svoju mačku išče.

V daljine sončeve se iza oblaka skrile,
baš je liepe na proščenju bile.

BABIČIN VRČJAK

Kroz zeleno trouv
stezica mala vodi
moja babica saki den
po njoj hodi.
Vrčjak je dogi i široki
gredice ravno stojijo,
a na saki je nekaj posejano.

Več v rono protuletje
una z motikom kopa,
v zemljicu seme seja i sadi
navek se zasim žuri.
Sega tu ima: šalote, mrkve,
paradajza, vugurki, zelja,
graha, paprike i kelja.

Da got se zmisli
zno vu vrčjak diti
i do kmice tam biti.
Kopati treba i zalevati
dok je letna žega
da bi v jesen bilo sega.
Moja babica zno reći:
„Ak, očeš lepi vrčjak meti
celo leto trebaš pleti“.

Došla je jesen.
Vrčjak je najlepši.
Se se zeleni, žuti, črleni.
Sonce se te lepoti veseli.

Vu vrčjaku povrče
je zdravo i čudaj ga ima,
posprovljati treba
začas bo zima.
Ve si babičin vrčjak
počiniti treba da bi i drugo leto
bilo sega.

DRAGOM MEĐIMURJU

Srcu je najlepši kraj ,
tu de vsaki veli kaj.

De su njive, oranice,
tu najlepše popevlju ptice.

Tu Drava Muru vu se riva,
a vu šumi fazan se skriva.

Dok zadiše gibanice,
nasmeje se vsako lice.

Tu di vsaki veli kaj,
tu mi, Bože, živet daj!

MOJ KAJ – MOJ ZAVIČAJ

Jutro je.
Peteh kukuriče.
Lidji se budijo,
a mahana deca
iše spijo.

Sonce je sinelo na cvetje
koje lipu diši,
al to cvetje ne raste
pr saki hiši.

Kda se sonce spušča
deca grejo ven,
A zrikavci zričejo
i svojo skladbo popevajo:
zri-zri-zri...
već cvrčak mahani spi.

Sada deca i vi ote spat
jer se za školo
rano treba stat!

NAGRADA

PEZABLJENA HORVATSKA RIEČ

Rieč.

V zapećku serca spi.

Muči.

Čubi.

Kak biela golubica
z serca zleti.

Topla je...

V gniezde
zaborava skoči.

Pa zaspi...

I dalje je naviek skrita.

Negda je bila z teplino evita,
s nebem pekrita.Zaporka
DOMOVINA 66666Darija Posavec
11 godinaMentorica
Mirjana Posavec
OŠ Ivana Ranger
Kamenica
Lepoglava

Rječnik: pezabljena - zaboravljen;a; horvatska - hrvatska; rieč - riječ;
v zapećku - u kutu; serca - srca; spi - spava; muči - šuti; čubi - stoji i
šuti, gleda; kak - kao; biela - bijela; gelubica - golubica; z serca - iz srca;
zleti - poleti; v gniezde - u gniazdu; naviek - zauvijek; skrita - skrivena;
negda - nekad; je bila - bila je;z teplino evita - obavijena toplinom; z
nebem pokrita - pokrivena nebom

RIEČI MATERINSKE

Gda se rieči zideju kak da
se zideju ljudi cielega
sveta.Rieči se svadiju, veseliju
pepivadu, sromiju...Negda su rieči srdite,
pri moiju mokre,
solju pekrite.Svadljive, marljive,
Modre, sromežljive.V mominem krilu
mefke i tople,
s kušleci čkomiju.Za roke se držiju
žalosne, bolečeZa demevinu so
časne, hude i ljubeče.

Rječnik: gda - kad; rieči - riječi; kak - kao; zideju - sretnu; cielega -
cijelog;a; sveta - svijeta; se svadiju - svadaju se; veseliju - veseli se;
pepievadu - pjevaju; sromiju - srame; negda - nekad, ponekad; srdite
- ljute; pri - kod, u; morju - moru; pekrite - pokrivene; modre - mudre;
sromežljive - sramežljive; v mominem - u maminom; mafke - mekane;
pušleci - poljupci; čkomiju - stoje i šute; roke - ruke; se držiju - drže;
boleče - bolesne; demevinu - domovinu; svo - svoju; Hude - odrješite;
ljubeče - s neizmjernom ljubavi

Zaporka
RIEČI 66666
Darija Posavec
11 godina
Mentorica
Mirjana Posavec
OŠ Ivana Ranger
Kamenica
Lepoglava

RIEČI

Se su rieči važne.
Saka neke znači.
Saka te neke navči.

I one drage i srečne.
I one žmefke i gerde.
I one pametne.
I one čarobne.

Neke ti deneso sreću.
Neke togu i soze.
Zate dobre moraš znati
Komu boš šteru rieč rekel.

MOJ ZAVIČAJ

Ak negder zagledaš
Zelene brege,
Drvenu hižicu,
Staru čriešnju,
Molu njivicu,
Blizu si mega kraja.

Ak još k tome čuješ:
Kak si?
Koj dielaš?
Nej editi!
Unda si sigurne
Došel v najliepši kraj.

V mem zavičaju,
V me Komenice,
Naviek boš čul
Pone dragih rieči,
Našel boš
Pone dobrih ljudi
I edišel neš nigdar.

DEMAČA RIEČ

Ne znom kak, ni ed da,
Niti zake, niti kak doge
 Sa vač speminja
 Naša demaća rieč.

Naši su stari ed negdar
 Tak geverili.
I njihovi stari i stari ed starih.
 Pa tak i moj uoča,
 Ma moma,
 Pa i ja.

I svo decu tak vučila bom
 Da bi zanaviek estala
 Ta liepa, draga,
Demaća, horvatska rieč.

Zaporka
DEMAČARIEČ 121212
Anamaria Štefičar
13 godina
Mentorica
Valentina Posavec Kovač
OŠ Ivana Ranger
Kamenica
Lepoglava

Rječnik: znom - znam; kak - kako; zake - zašto; doge - dugo; sa - se;
vač - več; speminja - koristi, pamti; demaća - domaća; negdar - nekad;
geverili - govorili; uoča - otac; moma - mama; svo - svoju; vučila -
učila; zanaviek - zauvijek: estala - ostala

STORA PREŠA

Preše store još so v retko
 kojoj kleti jer nebre saki
 takvo bagactvo meti.
Jedna takva i v kleti mojoj je bila,
 al je loni svoje
 mesto zgubila.
Skoro sto let je v kleti stola
 i mojam dedekam sako
 leto finoga moštaka dola.
 Dok je delala
 joko se močila,
 škripala, škljocala kak da bo počila.
Z letima je prevelka i prestora postola.
 Svoje je mesto novoj
 joko tožna dola.
 Ve domaj rasušena
 pod strehom stoji
 i dok kraj je prejdem
 na slatki moštek mi spomen zbudi.

Još navek čujem kak škljoca i škripi
 „vrni me nazoj“ kak da mi veli.

Zaporka
TAMBURA 44344
Davor Matoš
14 godina
Mentorica
Spomenka Struški
OŠ Martijanec
Martijanec

ZAGORJE

Zagorje moje, moj rodni kraj
Najrajši te imam, za navek to znaj.

Se tvoje huste, njive obdelane i puste,
Tranike i trnace, kokote i race
I se tvoje drage ljude
Kad se tvoje volje zbude.

Ima te rad i star i mlad
Sak te vu srcu nosi i stobu se ponosi.

Majko Božja čuvaj nas se
Drage ljude zagorske,
Navek štujmo lijepi naš kraj
I najlepši dragi nam KAJ.

NAJLEPŠE JE V ZAGORJU

V Zagorju mirne se živi
Niko nikoga v jutro ne zbudi
Svaki čovek si mirno odspi!

V Zagorju si su pajdaši
V ruke gemišti same s
Zagorsku popevku praši.

V Zagorju su naša
Najbolša jela nastala,
A največ od sireka kaj je naša
Dobra kravica dala.

V Zagorju gde god se obrneš
Zelene brege zagledaš,
Njih nikomu nedaš.

Naši stari vu Zagorju
Su odrasli,
Njive su orali,
Krave pasli!

Gdo god k nam v Zagorje dojde
Celo ga projde.
Dal bi se za jeden groš
Sam da v Zagorje dojde još!

Zaključiti je
Lako-
Neše male Zagorje
V srcu rada ima svako!

Negda je Drova čista voda bila
i življe je međimursko napojala.
Mnogi so ftiči našli tu dom
i svojim kričom širili jutarnji zvon.
Tožna vrba je namokala v Drovi
losi svoje, a Drova je nosila
njezine žalosne misli k Dobravi dole.
Čoni su drveni prevozili ljude
s Podravine v Međimurje i
zbegovali vire kaj ih ne potegneju
v Drovine dubine.
Denes pak ljudi v Drovo hičeju
smetje i ne brigaju se koli nje.
Labudi beli po njoj plovaju,
a gnjrci zaronjaju.
I dok Drova teče prema Dobravi
tam jo čoka Mura kaj ji sprepoveda
kaj je gori čula.

Zaporka
VRTEK 11222
Gloria Grabant
12 godina
Mentor
Stjepan Orsag
OŠ Prelog
Prelog

Rječnik: življe - narod; ftiči - ptice; losi - kosa; čoni - čamci; zbegovali -
izbjegavali; jí - njih; luće - gleđa; sprepoveda - govor, priča

PJESMA VUKOVARU

Vukovaru, grade heroja,
u tebi sva sjećanja su bolna.

Uvijek si bio lijep i drag,
a onda, odjednom, dođe mrak.

Kolone tuge prolaze tobom,
oči pune suza viču: "Zbogom!"

Ostaviše zemlju, kuću, sve svoje
kako bi otišli u obrane tvoje.

Vukovaru, grade heroja,
tuga i bol su obilježja tvoja.

Ako me put odvede do tebe,
bit će ponosan sam na sebe.

Ruku će ti pružit', grade heroju,
i zapalit' svijeću za bol i tugu tvoju.

Zaporka
55555 PRISTANIŠTE
Luka Perkov
5. razred
Mentorica
Gordana Kovačević
OŠ Primošten
Primošten

FAŠANGE

Iz komšija dotrčo Mata.
Iđe Mata da ribe nafata,
al' baka iz budžaka viče:
neka Mato zaklat čemo svinče!

Fašange su pa da proslavimo
i setimo se kako je nekad bilo.
Evo i ja se u buše sprimam rado
fašange su, kolo sigra i staro i mlado.

U kolo se ufatio stari dida Mića
pa u kolu jede kolačića.
Na fašange se mesa jede za večeru,
a na čistu sridu žene zdele u pepelu peru.

Čista srida kraj veselja,
jest ču ribu, to je moja želja.
A sad svitu čujte šta ču kazat:
nema više mrsa do Uskrsa!

DALEKO OD DOMOVINE

Stojim na trgu.
Hladno je.
Prolaze ljudi. Užurbano.
Zima je.

Osjetim pahulju snijega na kaputu.
Pitam se, dolazi li taj snijeg iz moje domovine?
Ono malo Sunca što izviruje iza zgrada
podsjeća me na dom.

Kako li se sada sjaji morska pjena
na Suncu moga zavičaja?
Samo razmišljanje me grije.

Negdje u daljini
pozdravlja me galeb.
Grije mi dušu.

KONAVLE

U kući na prosuji objed se sprema
Dok đedo na posteji tihodrijema.

Vino na trpezi čeka,
Na pižulu mekana deka.

Špaher i mašina neprekidno rade,
Babe u vrtu krtolu sade.

U staji krave i koze,
U pojima vinove loze.

Djeca se na gumnu igraju,
Susjede se vizitaju.

Drveća duboko dišu,
Majke prašinu brišu.

Očevi travu kose,
Kćeri im vodu nose.

Kad seljaci na poso kreću,
Raspjevane ptice sreću.

U KOLU SAM PRVI

Došlo vrime Šokačkoga sila,
podigla se Slavonija cila!
Od poklada pa do Čiste sride
običaji naši nek' se vide!

Spremaju se i cure i snaše
pokazuju staro blago naše!
Daj mi, mamo, ono ruvo bilo,
četrdeset četvrtog je silo!

Spremi, mamo, i mene i snašu,
nek' sví vide tu ljepotu našu.
Nisu zalud naši stari tkali,
nošnju našu da bismo imali!

Od oplečka pa do opanaka
to je meni ostavila baka.,
da se spremam, vrimenu prkosim,
da nošnjom našom se ponosim!

Zahvalan sam moja mila bako,
i na didaka ponosan sam jako.
Puno imam ja šokačke krvi,
zato sam vam ja u kolu prvi!

NAGRADA

KOVAČ KUJE DALEKO SE ČUJE

U vremenu, ne baš tako davno,
konj je bio nešto vrlo važno.

Služio je za prijevoz i vuču,
bio ponos za cijelu kuću.

Da bi mog'o konj marno raditi,
trebalo ga dobro timariti.

Fine zobi valjalo mu dati,
i kopita često pregledati!

Vodili ga na 'servis' kovaču,
da bi njime zaradili plaću.

Kovač kuje, daleko se čuje,
svakog konja treba da potkuje.

Da zazveče potkove po drumu,
pa da pođu kolima u šumu.

U kovača žuljevite ruke,
konj se ne da potkovat bez muke.

Kod kovača uvijek bilo svijeta,
netko radi, a netko i smeta!

Razne priče taka su pričali,
što u selu ima, sve su znali!

I dok kovač vatru raspiruje,
na vrata snaša proviruje.

Donijela mu listariće vruće,
jer od posla ne može do kuće.

Nema više ni konja, ni kovača,
ni po kući mirisnih kolača.

Sad dostavu samo nazovete,
dobijete jelo i salvete.

Mladi danas to ništa ne rade,
konje vide samo za parade!

RASPIVANO SLAVONSKO DITE

Bilo je to davnog lita,
kada usred zlatnog žita,
rodi majka sina svoga –
vog bećara garavoga.

Odma dite stade pripovidat,
vješto rubac s majke skidat,
sidog didu veseliti,
baki ba-ba govoriti.

Nevaljalac mali bio,
ničega se ni stido.
Samo jedno nije mogo,
lipu pismu zapivati
da ga čuju svi Hrvati.

Već je tiho srcem pivo,
rič slavonsku uvik snivo,
na duši je pohranio.
Čeko danak kad će srcem
otpivati glasnu odu
svom hrvatskom milom rodu.

Eto, dragi, vrime dođe
da vam dušu ja otvorim,
slavonskom vam ričju lipom,
kao braći pismu zborim.

Neka jeka njena prođe
dalmatinskom kraju dođe
Neka svit sav sada čuje –
hrvatska nam pisma leti,
glasna jeka odjekuje!

JA SAM MALI IZ KONAVALA

„Čiji si ti mali,
mamin ili čaćin?“
uvijek su me pitali.

Mamino sam ja čeljade,
iz Konavala
s Gornje bande.

Što me tamo tako vuče
spjegat ču vam ja to, puče.
Tamo je đedova loza,
moje tete Kate koza,
tovar dunda Đura,
nonina, za na placu, verdura.

Vrijedni su to ljudi,
domaćini prije svega,
'ko što se reče,
ima li što važnije od tega.

Možda su i škrti,
kako ljudi kažu,
nije od obijesti,
samo ih je život naučio da puno važu.

Čuvaju oni običaje svoje,
poštenje nikome ne prodaju,
ponos su oni
cijelom dubrovačkom kraju.

MOJE SELO

Volim svoje selo
kad je zimi bijelo.
Kad pucketa briješ,
pokrije ga snijeg.

Volim miris cvijeća
i široka polja.
Volim svoje selo,
tu je kuća moja.

Bilo gdje da krenem
sa svakoga puta,
najrađe se vraćam
do svog Tavankuta.

ČITAV LJUDSKI ŽIVOT NIJE NIŠTA
NEGO PUT K SMRTI.

SENEKA

VIŠE NE STRAHUJEM.

JA SAM KAO ZEMLJA KOJA ME RODILA,
VJEĆAN KAO ZEMLJA KOJA ME POKRILA.

TEBI

Prošlo je leto, dvi ili tri,
a tebe ni, tebe ni.

Va tugi smo si
jer tebe ni.

Prošlo je leto
i jesen je sada,
va simi nami još vavik
postoji nada.

Prošlo je leto, dvi ili tri,
a tebe ni, tebe ni.

Va tugi smo si
jer tebe ni.

I proljeće će doć,
pa leto proć.
Ja znan da ti
više nećeš doć.

Verujen
da dobro ti je gore.
Za tobun žaluju si.
Spi, mirno spi.

VOLJENA MOJA MATI

Koliko si mi
puta
govorila
o životu
moja mila
mati
Što će život
Donijeti
a što mu
ja mogu
dati
Pošla sam
Putem
Kojim si mi
Govorila
U srce
Tvoje
Riječi
Usadila
A
Ostalo
Je
Samo
Snovi
Slika,
Svijeća
I sjećanje
Voljena
Moja mati

MOJ DOBRI ANĐEO

Voljeli smo ga kao sladoled.
Sijeda, bijela kosa kao snijeg.
Zubi svjetlji od dragog kamenja.
Čelo prošarano borama starosti i muke.
Smeđe oči.
Bolesna sam, a te su oči pune suza kao oblaci kiše.
Usta njegova od starosti su ljubičasta. Visok kao stup.
Stup obitelji.
Ruke grube, ali snažne od mukotrpnog rada.
Siromah koji se bori za mrvice kruha.
Nema ga više...
Moj dobri anđeo.
Osjećam da me čuva.
Moj Dedek.

U TUZI KIŠE

Jesen žuta.
Magla i kiša skrivaju dio puta.
Svuda lokve i bujice blata,
ljudi se sakrili u kuće iza vrata.

Crni dim se diže u visine.
Po blatnjavu putu iz daljine
kola kukuruza i bundeva se vuku
kao nagrada seljaku za rad i muku.

Kiša ne prestaje, uporno pada.
Čovjek uz vatru i kestene
ljepšem sutra se nada.
Životu bez tuge
i jeseni ljepšoj u bojama duge.

Zaporka
MILKA 68123
Mateja Sokol
12 godina
Mentorica
Martina Barulek
OŠ Vladimir Nazor
Sveti Ilijas

ANĐELI PLETU HALJINICU BIJELE BOJE

Gledam anđela.
U ruci igla i konac,
plete svoj život
od početka do posljedne niti.

Pokušava naći savršenstvo.
U niti svilenog konca
plete toplinu života
i raspliće težinu.

Gledam čovjeka.
Očima gleda svijet
i plete tugu,
od trena kada suza poteče, do smrti.

Pokušava pronaći savršen život,
ali ne može,
ne može svaki korak
vratiti unazad.

Anđeli pletu haljinicu
bijele boje.
Čovjek kuje
samo trenutak sreće.

Zaporka
ŽIVOT 88765
Paula Čorko
13 godina
Mentorica
Slavica Odorčić
OŠ A. G. Matoša
Zagreb

UOMREJLA

Iman uomrejlo,
zes ruscamen, bejuo,
baš zjadno, flitno, lepo.

Mrskaj je več z mano prajšuoa,
v čase senj o i v šulskemo kuoše
za smeti najšuoa.

Z mano ja prajšuoa
ponu nevul
zatu jo iman hedu rada,
a najbel ko deš pada.

Od beseda škurih srce žalosne kancone kanta.
One tuču nas.
Jubav ne čutimo.
Bušića lipih više ni.
Va um tuču nas.
Mašta ne dela više.
Tuga škropila nas je.
I dišpete dela.
Mene više ni lepo.

PROSJAK

Na rubu ceste pognut sjedi i prosi,
umorna mu ruka stare rane nosi.
Ne skriva ih, već njima se ponosi.
Te su stare ruke spremne bile,
za spas domovine i pušku primile,
krvareći, od neprijatelja je branile.
A sada stara rana jače boli, peče,
kada mu se bliži životno veče ;
umjesto da mu vrate svaku prolivene krvi kap,
on pod stare dane hvata prosjački štap!

TRAŽIM KРИVCA

Tužna je noć,
pala je suza,
ljepota umire u tami,
sasvim tiho
kao šapat.

Srce drhti
u jezivoj tišini,
tražim krvica
za sve i svašta.

Tek pred zoru
pronašla sam put
što me vodi
nigdje i nikuda

POHVALA

DJEDE!

Nekada si žudio
za novim svjetovima
i čvrsto koračao
s pogledom u nebo
i zemljom na dlanu.
S vrhe Olimpa
donio si vatru života
u riječi sačuvanu
i temelj uzidanu.

Sada odozgo gledaš,
sretan i ponosan,
kako baklju riječi
polako razgaram
na tvome ognjištu.
Kosa mi raspršena
od neugasivih iskri
i obasjana rosom
poljubaca tvojih.

BEZ NJE

More bez valova
Božić bez darova
Sunce bez sjaja
Andjeli bez raja
Šuma bez drveća
Godina bez proljeća
Duga bez boje
Sve to je dijete
bez
Majke svoje

ZBOGOM ANĐELE

Otišao je
sa samo
devet ljeta
U razredu našem
ostala sjeta
Prošle su
godine
Umrla nada
na pitanje – Zašto ?
odgovor
ne znamo
ni sada
Otrgnut
Našeg razreda
je list
Devetogodišnjak
k'o anđeo
čist
Odnio djetinjstvo i snove
sa sobom
otišao brzo
Bez onog
Posljednjeg – Zbogom !
Sada
Samo sjećanja
I razreda
Suze
Molimo se Onom
Tko nam ga
Uze
Još jedan anđeo u raju

Zaporka
xxxxx
Lucija Mijolović
Mentorica
Krasna Jokić
OŠ Braća Ribar
Posedarje

MOJA ULICA

Na početku ulice moje
nakratko stanem
i promatram ljude koji žure,
nervozne vozače koji u autima jure.

Djeca u školu idu;
svatko u svojim mislima:
hoće li proći na ispitu,
i sa svojim brigama.

Iz dana u dan jedan stari gospodin prolazi
s vrećicom boca koje vadi iz smeća.

Jednog kišnog dana
i opet na sekundu stanem:
isti ljudi prolaze, ali gospodina s vrećicom nema.

Zapitam se tada:
Zar se nešto ružno sprema?

Zaporka
PADELKO 51000
Antonela Ivanović
Muratović
13 godina
Mentorica
Svetlana Kraljić
OŠ Škurinje
Rijeka

STARI BROD

Dok vrime polazi
Niko ne mari,
pa stari brod
nasukan stoji.

Dok tamo leži
ka da se boj,
nikoga nema
da konope mu priveže.

ZA NEKE STVARI, ZA NEKE SLIKE
I NIJE VAŽNO
JESU LI ISTINITE.
MNOGO JE VAŽNIJE DA SU LIJEPE.
A TAKVIH IMA DOSTA...

BAŠ JE LIPO TICA BIT

Se si mislin,
baš je lipo
tica bit.

Moreš lahko i brzo
svugdi di te voja prit.
Vavek slobodan
i svoj bit.

Sa mora na tem svete,
nebo ponad cele planete,
se je tvoje
i granic ni.

Samo me jedno skrbi,
kade po bure i zime
tica spi?

JESEN

U maglenu haljinu
šumu presvukla,
kratko joj podšišala
lisnate kose.

Obula joj
cipele rosne.

Žutilom namirisana,
zapucketala
nakitom plodova.

Tiha,
s osmjehom sjetnim
na suznom licu
u moj se vrt
i misli uselia.

MOLBA DRVEĆA I CVIJEĆA

Molim vas, dobri ljudi, ne bacajte smeće
tamo gdje raste drveće i cvijeće.

Nije mu mjesto usred šume
jer umjesto cvijeća caruju stare gume.
Ako već ne znate gdje ostaviti smeće,
onda ga barem ne bacajte u cvijeće.

Odnesite ga u grad
na glomazni otpad!

Malo razmislite, ovako je bolje,
za to vam treba malo vremena i puno dobre volje.

Ne bacajte plastiku i stare gume,
radije pomožite i zaštitite naše šume!

POHVALA

GLJIVA

Ispod lišća,
kraj puta,
sramežljivo
provirila
gljiva žuta.

Jednim okom
u nebo gleda.
Čeka kišu.
Rasti treba.

ZIMA

Zima je došla
U vjenčanici mekoj bijeloj,
S krunom od bisera lednih
I žezlom od inja.

Bistre potoke zaledila,
Dolove i bregove pobijelila,
Krovove kuća bjelinom prekrila
I djecu iz kuća izmamila.

ZIMA

Ona koja poljima bijeli ogrtač daje,
ona koja jesen na dalek put šalje.

Ona koja u ogrtaču po poljima šeta,
ona koja nosi radost širom svijeta.

Ona koja snješku osmijeh dariva,
ona koja brezi bijelu haljinu šiva.

Ona koja potoku pokrov kroji,
ona koja rijeci pozdrave broji.

VISIBABA

Jedna mića rožica
va šume je procvala,
belega je kolora,
a zove se visibaba.

Kroz sneg je glavicu prorivala
da bi do malo sunca arivala.

Veseli se visibaba kušćiću neba plavega
aš jako dobro zna
koliko se j namučila da bi ga videla.

Ma vesela sam i ja kad ju vidin
aš znan da je kraj zimi!

LJUBAF

Vsaki nekoga liepe gledi,
vsaki se nekomu jake veseli.

Tople sončeve
svaju Zemljicu gledi
i dobre pazi
da ju v svemiru ne zgubi.

Kraj črljene rojžice
skrite kraj plota
jen leptir šari
stalne se mota.

Ni mesec na nebu
svoje vrieme ne gubi,
vesele vsakomu namigava
i svoju zviezdicu gledi.

Gizdavi kokot
za svojom kokoši kokodače,
zbog svoje ljubljene
črni maček dere se i plače.

Ljubavi se prave
vsaki na tem svietu veseli,
a zdej i mene
jene plave oke tak mile gledi.

SAMO DJEVOJČICA

Ja sam samo jedna djevojčica
koja se, katkad, osjeća kao ptica.
Nebom letim i oblake tmurne tjeram,
kiši da pada ja nikako ne dam.

Po kući volim tango plesati
i s mamom ljubavne serije gledati.
Tada maštam da glumica ču biti
i svojom glumom sve oduševiti.

Na drvo svako spretno ču se popeti,
među grane i zeleno lišće ču se skriti.
Daleko od drugih, u miru i tišini
najljepše snove ču snivati.

Volim se i s djecom igrati,
ali još više gitaru svirati.
Volim i pjesme pisati
i drugima ih ponosno čitati.

Ja sam samo jedna djevojčica
koja se, katkad, osjeća kao ptica.
Ne bih htjela da mi podrežu krila,
jer više ne bih sretna bila.

BOŽIĆNA DAMA

U podnožju brda,na rubu šume
stoji jelka,žalosna,sama.
Snijeg pada,vjetar puše,
spušta se mrak,obuzima je tama.

Stisla se jelka,skupila granje,
za noć se sprema,ulazi u sanje.
Zaspi jelka tako sama,spava,
a oko nje mrkla tama.

Odjednom, naglo, otvori oči,
osjeti toplinu,dijete joj priskoči.
Zagrli ju jednom,zagrli dvaput,
malo po malo oblači joj kaput.

Krasan bijeli kaput joj spremi,
kuglice,svijetla priprema...
Tata nešto na vrh podiže,
navlači joj grane,sva se njije.

Upale se svijetla u čarobnom sjaju.
sva blista kao u raju.

Jelka više nije žalosna,sama,
ona je sada božićna dama.

HULJICA PAHULJICA

Huljica,Huljica
nježna pahuljica,
tako je lijepa
snježna pahuljica.

Lagana,nježna,
snježna Huljica
rumene obrazne
dječici miluje.

Bijela haljinica
Huljice pahuljice
prekrila je sve
borove grančice.

Huljica,Huljica
snježna pahuljica
radost dječici daruje.

JESEN

Drveće je šarene
haljine obuklo
i tako nam reklo
da je ljeto otislo.

Stigla je jesen tiho, polako
baš kao duh - eto tako.

Lišće je zaplesalo
svoj posljednji ples na zelenoj travi,
a kesteni se sunčaju
u marninoj tavi.

VRABAC PIŠE RODI

Moj tata je dobar čovjek,
Stigla je jesen
tužna i siva,
a dan nam
sve kraći biva.

Jednog jutra došli su mi
prijatelji stari,
pa smo svi išli u posjet
staroj bolesnoj vjeverici Mari.

Jadna ti je ona,
prijateljice moja,
nikako da joj se vrati
zdrava boja.

Već tri mjeseca
u krevetu leži
i dani su joj
sve teži.

Ali ozdraviti će ona,
nju poznaješ ti,
u trenu će ona
na svoje noge stati.

Drugo ti nemam što napisati,
sve je po starom,
samo se ti meni brzo vrati
da zajedno letimo nebom plavim.

MEDO I ZIMA

Brum, brum, tapa-tap,
 Ja sam medo to zna svak.
 Brundam, gundam cijeli dan
 Nisam više radostan.
 Nema voća, nema meda,
 Sve se smrzlo od tog leda.
 Brum, brum, brr...
 Kako hladan dan!!!
 Trebat će poći – mmmmmmm
 Spavat zimski san!

**UPUTE PJESNICIMA
AMATERIMA**

Kao prvo, moraš znati
 pjesmi malo rime dati.
 u nju ubaci svašta ,
 nek' ti proradi mašta.

Spomeni ptice koje plešu po zraku
 i šišmiše u mraku.
 Ne zaboravi svoju mati
 i Isusa koji te prati.

Bilo bi dobro
 da ubaciš i neko mjesto,
 na koje ideš često.

Ako moje upute pratiš,
 napisat ćeš sjajne riječi
 i plivat ćeš u beskrajnoj sreći.

JESEN KROJI CRVENI ŠAL

Stigla je jesen
i jesenski bal.
Obvezan na balu
je crveni šal.

Uzvanici na balu,
napunili salu
u ritmu se njisu,
prizivaju kišu.

Crveni šalovi
čaroliju šire,
posvađane uzvanike,
sve od reda mire.

Čarolija traje,
iz dana u dan
sve dok medvjed,
ne usne u san!

NA PRVOM BREŽULJKU

I VJETAR ĆE SE
I VJETAR ĆE SE

U NASMIJANU ZALJUBITI!

EVO TI DAJEM

Evo ti dajem svoju pjesmu,
svoj zagrljaj
i osmijeh svoj.

Dajem ti pozornost,
ljubav
i sreću.

Nudim ti svoj san,
očiju sjaj,
svoju dobrotu.

Jedino što ne mogu dati
moga života
prošli su sati.

ZAKANTAJMO

Ontar kad nan najteže bude
morali bimo veseliji biti
više se smijati
s ljudima kušeljati
i tako laglje vrime pasati.

Zakantajmo
i stirajmo žalost sa lica.
Pojdimo u kumpanjiju tića
ki će s nami ustati
i s nami zakantati.

Zakantajmo
a pokle kako bude.
Držeći se za ruke
pojdimo među ljude.
Neka vide ča je veselje i smih
žalosno lice neka gambija
kanta, roženica i mihi.

SVE SVOJE Pjesme POKLANJAM TEBI

Sve svoje pjesme poklanjam tebi
iako ne znaš da svidaš se meni.
Dođem do prozora i zvijezde sjaje,
tražim te u njima zbog ljubavi svoje.
Gdje si moj mali? Hrabrosti nemam
da ti priđem, da te pogledam.
Moje sad misli po nebu plove
i noću ulaze u tvoje snove.
Kroz vrhove zvijezda koje sjaje,
mjesec ti moje pjesme predaje i poljupce šalje.
Nikada te zaboraviti neću!
Uzet ču te sa sobom kao zvjezdalu sreću.
Reći ču ti još jednom, ali malo tiše:
tvoje srce s mojim već noćima diše.

MAJKA

Poslušaj, majko, moju pjesmu,
Poslušaj je gdjegod bila,
Jer je ona upravo o tebi
Koja si moja dobra vila.

Stopi se s noći,
Ne čekaj dan,
Zatvori smeđe oči
I utoni u san.

Ugljenasti pramenovi
Tvoje kose
Čine se kao
Trava poslije rose.

Poslušaj, majko, moju pjesmu,
I kao uvijek, čvrsto se drži
Bilo da je najhladnija zima
Il' najjače sunce prži.

Ne ispusti suzu
S nasmijanog lica,
Već zajedno, krilima sreće,
Poletimo si u zagrljaj
Poput najljepših ptica.

MAMA

Moja mama je tu kad sam
tužna i sama.

U njenim očima vidim
uzburkano more
i odsjaj sunca u zraku.

Kada me njena
ruka dodirne
ja sam sretna
kao da je sunce
došlo na zemlju.

Moja mama je
tu kad sam vesela
sa njom dijelim svoje
djatinjstvo jer
je ona moja jedina prijateljica.

LJUBAVNO PISMO

Na papir napišem stihove svoje
 i odmah se sjetim ljestvite tvoje.
 Od ljubavi srce kuca mi snažno
 jer znam da te volim
 i to mi je važno.
 Kad se sjetim pogleda tog,
 srce mi leti do srca tvog.

MAŠKARE

Velika je gužva na karnevalu
 i svatko pravo lice skriva
 sa svojom maskom najluđe želje sniva.

Krećem se kroz masu,
 pokušavam neprimjetna ostati
 i barem jednom godišnje
 mogu netko drugi postati.

Uvijek vrtim se u krug
 i kojim god putem pođem
 uvijek na kraju k tebi dođem.

NEDELJNI OBED

Nedelja je meni najlipši dan.
Škole nima, knjige su va torbi,
a mater i otac su doma.

Mater je celo jutro va kužini
i obed kuha,
a otac se s menon igra.

Kad ura pokaže dvanajst,
mater reče: „Obed je gotov!“
ja pasan pokraj nje,
zamem padele i pijate
i na stol ih brzo poštivan.

Za obedom svi divanimo
i baš nan je lipo skupa
pa ni na daš ne abadan
ča po poneštri stalno lupa.

I ja si onda mislin
kako bi lipo bilo
da je taki obed
saki dan.

LJUBAF

Stiha je došla kak lopov.
Zela mi je srce,
zela mi je dah.
Senje mi pokrala,
smieh mi zamrzla.

Kam god pogledam
vidim plave oči.
Kaj god poslušam
čujem kak pri povieda.
Kam god idem
stati z njim bi se štela.

I kaj vezda morem
gda ljubaf me je zela?!

NOĆNI SAN

Po noći sanjan kako greš k' meni.
 Po noći sanjan kako te volin.
 Po noći sanjan tvoj dih vlasih.
 Po noći sanjan tebe pul' sebe.

NOĆ ZVIJEZDA PADALICA

Noć zvijezda padalica je.
 Ležim na plaži i promatram nebo.
 Iščekujem da zvijezda padne.
 Želju već odavno znam.

TREN

Smrzavam se na hladnom vjetru.
 Pahuljice svijaju gnijezda u mojoj kosi.
 Ugledam te u daljini,
 Kao sunce ti me grijes,
 Bojaš me crvenilom po licu.
 Nasmiješiš mi se.
 I ja se tebi nasmiješim.
 Neki me dječak pogodi grudom,
 Nestaješ u tren
 Iz maštarija mojih.

VIDIM TE

Vidim te u daljini,
 Pahuljice, što nježno padaju,
 Tope se od topline tvog osmijeha.
 Ne učinim što sam planirala,
 Otrčim dalje, za prijateljima.
 Jer ne mogu pogledati u tvoje lice
 A da ti ne vidiš koliko te volim.

SREĆA

Oči ozarila vedrinom,
privila se uz obraz
i narumenila ga,
a usne razvukla
u blaženi smiješak.

Srce ispunila toplinom,
na bijelom konju
uzletjela među zvijezde,
u dušu zasadila
lepršav bljesak.

ZA SVE ONE

Ovo je pjesma
za sve one
koji znaju sanjati
i koji su spremni
dijeliti osmijehe
i širiti vedrinu.

Ovo je pjesma
za sve one
koji znaju voljeti
i koji su spremni
darovati ljubav
i sijati toplinu.

Ovo je pjesma
za sve one
koji znaju uživati
i koji su spremni
da im mladost
traje vječno.

U SNOVIMA

Kad sam te srela, bila sam dijete,
 A pogledaj kako godine lete.
 Dok sve prolazi i gubi sjaj,
 samo ti si ostao, negdje tu
 u snovima i u mom sjećanju.
 Razigrani dječak iz ulice moje
 predivni dječak očiju plave boje.
 Dječak s pogledom punim života i nade
 pogledom kojim dušu mi hrani,
 a srce mi krade.
 Gdje li si sada,
 jesi li sretan,
 je li ti isti osmijeh na licu,
 sanjaš li iste snove,
 vjeruješ li u susrete nove?!
 Samo u snovima
 spoznam taj osjećaj
 kad ne treba ništa reći,
 kad srce govori i više od riječi.
 Čime sam taj spokoj zaslužila
 da si mi najveći dar s neba,
 čime sam zaslužila da si sve što mi treba?
 Nisu dovoljne ni milijuni kapljica kiše
 da toliko riječi ljubavi o tebi napišem.
 Bacio si sidro
 u snovima mojim
 i samo neka traje
 jer odatle ne želim dalje.
 U snovima te uvijek mogu vidjeti,
 s tobom satima na klupi sjedjeti

i kad god poželim, mogu ti reći
 da si moj put k sreći!
 Zadnjih noći sanjam čudan san;
 pružaš mi ruke i nudiš mi spas,
 govorиш mi da vrijeme je za nas.
 Probudi me, srećo,
 dodirom, usnama!
 Probudi me, srećo,
 pričom o nama!
 Probudi me, srećo, i oživi mi vene,
 oživi, srećo, sjećanja na tebe.

KAD SI BLIZU MENE

Kad si blizu mene,
cijeli svijet se okreće.
Leptirići mi u trbuhi
kad me nježno držiš za ruku.

Svaki poljubac
u srcu ja čuvam,
svaki dodir
danim osjećam.

Ti si moje sunce
koje me budi jutrima.
Ne das mi spavati noćima
jer si mi uvijek u mislima.

Kad sam s tobom,
svi snovi postaju stvarnost.
Vodiš me na pravi put,
uz tebe pronalazim radost.

I kad sunce zalazi
i mjesec izlazi,
mi smo uvijek zajedno.
Leptirići mi u trbuhi
kad me nježno držiš za ruku.

JE LI OVO LJUBAV?

Toga jutra, iznenada, desilo se tako,
u moje se srce uselio lako.
Bez ikakve najave, jedan osmijeh blag,
i taj mi je dječak odmah postao drag.

Od toga dana samo jedno želim,
s njim na trenutak poglede da dijelim.
I ne znam zašto, al sve su misli moje,
uporno i stalno uz oči tamno smeđe boje.

Dovoljno je da ugledam njegove oči
i odmah mi srce veselo skoči.
U meni se probude livade cvjetne,
a moje oči zablistaju sretne.

Sva slova pletu se u njegovo ime,
Zbog njega moja ruka ispisuje rime.
Ljubav je osvojila srce moje,
Jer ako nije ljubav, onda ne znam što je.

VALENTINOVO

Valentinovo stiže
 I poput valova
 Toplinu srca diže.
 Osmijeh svuda oko nas,
 Odjekuje na sav glas.
 Ljubav u zraku
 Gori kao svijeća u mraku.
 Ona je crvene boje
 I to zna srce tvoje.

Svaki dan kad ugledam te ja,
 Sunce za mene iznova sja.
 Sad je pravi trenutak
 Da se ušuljaš u srca moga kutak
 S ovom pjesmom samo ti želim reći
 Da nema kraja mojoj sreći.
 Sto svijeća i sto mirisnih ruža
 Ne bi iskazalo ljubav koju ti
 Srce moje pruža.

LJUBAV

Ljubav,
 je prava stvar.
 Nitko na svijetu
 ne može dobiti
 Veći dar.

Ljubav u meni,
 Ljubav u tebi...
 Ljubav na licu tratinčice
 U kapljici proljetne rose.

A kad ljubavi nema
 to se osjeti u zraku,
 jer tada se njezin plamen ugasi
 Poput svijeće u mraku.

LJUBAV JE...

Ljubav je kad mu poželiš „dobar dan“
A njegov se osmijeh tad tiho ušulja u tvoj san.

Kada podijeliš s njim bombone sve,
Kada te on subotom u kino pozove.

Ljubav je i kada se jako ljutiš
Kada zbog nogometa padneš u drugi plan
A da o tome ništa i ne slutiš.

Ali ti znaš dobro da sve to je samo maska
Jer ponekad on sam sebi laska.

Baš svaki trenutak u kojem misliš na njega
Shvatiš da ljubavi prave nema bez njega.

RUKE MOJE BAKE

Žujave i tvrde ruke
Moje bake Kate
Nikad ne miruju
Ni po suncu ni po buri.
Najlipše je kad
Ruke njene hrapave i stare
Nježno i s ljubavlju
Moju kosu zaglade.

POHVALA

BABA KATA

U moje babe kosa sida,
još uvik voli dida.

Njene kažu tvrde ruke,
teške je prolazila muke.

Po suncu i buri,
vridna baka uvik negdi žuri.

Priče iz ditinjstva priča,
još uvik se svega sića.

Volim baku najviše od svega,
iako je stara još uvik se neda.

MIMOZA MARA

Sa svojim žutim okicama
uporno me gleda mimoza Mara.
Htjela bi nešto reći?
Hm...ne znam...kao da mi šara!
Hajde reci Maro,
što ti se vrzma po toj tvojoj žutoj glavi?
Htjela bih da me ubereš
i pokloniš jednoj Sari.
Sad se začudih ja,
otkuda ona zna?!
Da se meni već tjednima
sviđa Sara ta.
Kako ne bih znala, prijatelju moj,
kad ona prođe više nisi svoj.
Ubrah Maru i pod ruku Saru,
sad smo sretan par!!

BOŽJI DAR

Ruka žujava,
Vridna,
Čelo ispaćeno,
Ponosno.
Oko teplo
I tvrdo u isto vrime.

Rič upora
Ubada u dušu,
Zvoni tilon,
Ostaje za vičnost.

Jubav dide moga,
Dar o' Boga.

SREĆA

Sreća je
kada dobiješ peticu,
a nisi baš najbolje
naučila lekciju.

Sreća je kada nekog
od srca darivaš
ili kad se daru
od srca zahvaljivaš.

Sreća je i
u malim znacima pažnje,
mnogo zagrljaja
i ljubavi snažne.

Zato podijeli
s drugima sreću,
da je napraviš
još veću!

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo nije mala stvar,
to je za mene Božji dar.
Za pravog prijatelja možeš sve granice prijeći,
no pravog je teško steći.

Pravog prijatelja nemaju svi,
zato cijeni ako imаш ga ti.
Ne trudi se naći mane mu sve,
već ga cijeni takvog kakav je.

Svi mi imamo mane
i svoje loše dane,
no poštuj to
i ne uzimaj za zlo.

Ako bude tako,
pravog prijatelja nećeš izgubiti lako.

LJUBAV

Kao prvo, moraš znati
Ona dođe kad je ne očekivaš.
Prikrade ti se kad snivaš.
Srce ti očara,
oči zavara.
Zbog nje ti je dosta svega
i ne vidiš ništa osim njega.
Razum kaže: Ljubavi se kloni,
a u ušima ti njezina pjesma zvoni.
U školi popuštaš,
druženja propuštaš.
A zbog čega?
Ma, zbog njega!

VALENTINOVO

Zovem pomoć 112,
jer zaljubih se u jednog dečka ja.
„Krivi broj!” kaže snažan glas,
„morat ćeš na drugom broju tražit spas.”

„Baš šteta”, pomislim tada...
kao da je izgubljena svaka nada.
Onda mi na pamet padne ovo:
„Za par dana je Valentino!”

Mogla bih mu pokloniti cvijet,
ili čokoladu neku dati.
Što god bilo, sad neka shvati
da ima netko tko mu srce želi dati.

Možda mi taj dan
ipak bude poseban!

VOLIM TVOJE OČI...

Volim tvoje oči,
i naše tihe razgovore u srcu noći.

Volim naše ljubavi plamen,
tako jak da slomi svaki kamen.

Volim naša zajednička jutra,
volim tvoj pogled na bolje sutra.

Volim i te tvoje želje sitne,
tvoje želje da su samo oči bitne.

Samo su oči bitne za nas dvoje,
te oči tamne tvoje.

U SEBI – MI RASTEMO BEZ PREKIDA:
SRCE NAM SE RAZLIVA PREKO RUBOVA
I TRAŽI ODVIRA.

RUŽINE BODLJE

Raširenih ruku
mirisala sam
i milovala
ruže u vrtu.

A kad su suze
zamijenile smiješak
i kad je kapljica
preplašene krvi
na prstu zabiljala,
shvatila sam
da ruže imaju
i oštре bodlje.

BEZ SVOJEGA ŠKOJA

Svakega Božića dida iz
Vele Luke u Rijeku dojde
I ta mu setemana u Rijeci
Pomalo jadno projde.

Ne mogu bit beštija
I reć da vidiš nas ne voli,
Ali kad ni u svojoj vali
I duša i srce ga boli.

Tuga ga cilega čapa
Škinja ga počme bolit
Bez njegova kraja
Sve bolećice ga počmu morit.

Samo njurga i bruntula
Kako mu more fali
„Vi ste gradska dica
Ne biste vi to znali!“

Ja mu probavam reć
Da i u nas mora ima
Ali dida me ne bada
I samo glavom klima.

„E, čerče moja,
Ne da se to usporidit
Onaki vonji i koluri
Di ode moreš očutit i vidiš?

Nigdi ka na škoju
Vali tako ne frajaju
Kad put žali i mrkinta
Sritni se vajaju.

O, da mi je sada
S kajicun zaplovit
S ribama pročakulat,
S morun progovorit.

Fali mi moja vala
Moj dragi rodni škoj,
Fali mi more moje
To cili svit je moj.“

ZVUK SILBE

U Dalmaciji, na otoku,
moja pranana sama živi,
sama uz grotu i mociru hoda,
sama maslinu, smokvu
i grožđe crno bere,
sama kokoši kukuruzom hrani...

Ljeti, kada joj u posjet dođem,
sretna je.
S nekim ima samoću podijeliti.
Priča mi o didu, svome mužu.
Priča mi, a ja je slušam
kako od čakavskog i štokavskog
zanimljivu mrežu plete.

Kad se vratim u svoj grad,
u buku, žurbu i obvezu,
svaki dan se sjetim nane
jer čujem prananinu Silbu
u riječima moje mame.

BARBA TONČIĆ

Barba Tončić
celi je život vatrogasac bil
i puno je ljudi od zla spasil.

Vavik nan govori:
„Dico, Šparhet zapirajte,
z šibicami se ne igrajte!“

Svetom Florijanu stalno se moli
da vatrogasce spasi
od patnje i boli.

Ponosan je i sritan
ča je vatrogasac bil
i dobro vavik činil.

Volel bin kot barba Tončić
vatrogasac bit i puno ljudi
od zla spasit.

ZAPIS O KIŠI

Misli tmurne, oblačne, baš
kao i kiša -
dosadne.

Obut ču namjerno nove tenisice
i otici bez kišobrana
pokupiti kapljice kiše s usana.

SVRNI POGLED

Svrni pogled ...
... na one malene
... na one koji su
duboko u sebi
bolji od tebe.

Shvati
da nisi sam.

Oprosti
ako osjetiš da moraš.

Osjeti mir
i pruži ruku prijateljstva.

Osmjehni se
i naslikaj osmijeh
na drugom licu.

Dosegni visine
dok su ti noge
na zemlji.

Ostvari svoj san
radeći i – sanjajući!

Budi što bolji!
I svrni pogled
na sebe sama!

NEK JEDINO SRCA MJERE VRIJEME, KAZUJU PUT

Roditelji,
Život,
Sreća,
Ljubav,
Prijateljstvo,
Iskrenost
Požrtvovnost,
Mir.

Srce je veliko i ispunjeno jer je na pravom putu.

Tuga,
Nesreća,
Ogovaranje,
Neuspjeh,
Laganje,
Patnja,
Izrugivanje.

Srce je malo i sramežljivo jer je na krivom putu.

Nek jedino srca mjere vrijeme, kazuju put.

IGRA

Ona je bogatstvo svijeta,
ljudav svakog djeteta.
Spaja neostvarene ljubavi,
maštu pretvara u stvarnost.
Čini nas slobodnim,
sretnim,neustrašivim ...
Igra je smisao ljudskog života.

PTICA

Leti bezbrižno nebom.
 Nesigurno se probija
 kroz oblake.
 Sletjela je na prolistalu granu.
 U kljunu slamka
 za novi dom

**NE OSTAVLJAJ ME
DJETINJSTVO**

Djetinjstvo me dopratilo do vrata.
 Bojim se otvoriti ih.
 Pogledati u nepoznato.
 Svijet odraslih tako stvaran.
 Problematičan, nemiran, komplikiran.
 Od trnja branim ljepotu dječje naivnosti.
 Maštu suprotstavljam razumu.

Ne ostavljaj me djetinjstvo.
 Budi uvijek uz mene.
 Vrati mi se u najljepšim snovima, mislima, uspomenama.
 Pomogni mi prihvatiti promjene.
 Olakšaj mi teret koji donose godine.

TRAGOVI

Zapisala sam
tužne događaje
u pijesku.
Sretne urezujem
u kamen.
Ispisujem
knjigu svoga života.

BOŽIĆ U DUŠI

Božić je vrijeme ljubavi,
Božić je vrijeme mira.
Božiću se najviše radujem,
na Božić je moja obitelj zajedno.
Želio bih da sva djeca tada budu sretna!

LJETO

Ja volim toplo ljeto,
tada mi je rođendan.
Velim se kupati u bazenu,
volim jesti ukusni sladoled.
Najviše volim igru s prijateljima!

ANĐELE, ŽELJELA BIH...

Anđele bijeli što letiš nebom modrim,
mašeš velikim krilima bijelim,
reći će ti kratko i jasno –
poput tebe biti želim.

Želim, anđele kao ti
svijetli trag ostavljati,
tužnog siromaha obradovati.

Željela bih, anđele moj,
svaku suzu koja peče,
suzu koja boli,
pretvoriti u biser sreće.

Prelijepi i predobri anđele,
željela bih letjeti,
ovaj čudni svijet mijenjati,
zemaljskim smrnicima dane uljepšati.

NEVERA

Okrenila nevera priko noći
Mrak mi je paja na oči.

Ispala mi sa krova kupa
Pa kroza nju pada krupa.

U lokvu mi nogu stupa
Na očetan lastra lupa
Pa u cakla tuče kiša,

„Brže amo, drž' te fonestre i vrata
Eto vode sve do kata“.

VAROŠ

U varoš lipi,mali
kameni kućerci se zbili.

Osamljeni,tihi i nijemi
očekuju bolje dane,
kao da od Boga vase
da im bura
ne skine kape.

Samo mačak suri
koji je kroz balkon otvoreni uša,
jedini je dokaz da i
tu ima neka živa duša.

Uz kamene škaline
na balaturu se idе
di su još uvik
poredane siđe.

Škure na pola otvorene
u derutnom stanju
na svakoj kućici vise,
a iz raspucate pijatine
oko gusterne svakakvo bilje niče!

PARTIJENCA

(posvijećeno mojijen zermuanu Marinu Mavroviću)

Parćujes...
 Bruod te čeka
 Zutra, ondan, prekoondan.

Valiža, gruda v garlu...
 Sarce, kako kamik teški...
 Zutra, ondan, prekoondan.

Salza teče,
 Ne moreš ju fermat.
 A ja ču nad muoren se kalat
 I tamo zaplakat.

Moje salze sluone su,
 Svaki duan padaju
 I muore palniju.

Mareto, z moje salze bruod pojubi,
 A muoj zermuon neka na njemu mirno spi.

SKULA

Bil sen muali
 Kada počel sen vuate hodit,

Zuame si bila vela skulina.

Rasal sen pomalo
 Razredi su se brojili
 Zuame si sve manja bila.

Sada sen već veli
 Zadnji meseci vuate hodin,
 Od skuline vele, samo skulicu mualu vidin.

BELINA

Va moju kuću pri tri leta
je prišla mala crna balica
Belina, odmah je rekal čaća
jer je bila lepa ko šesna šinjorina
Ni vero kamint ni znala,
ma se brzo inšenjala.

Prvu noću u četiri ure
zbudila me je jer je bila lačna
Sila je vonjala moje kalceti
i vero su ju pijažali
Na njimi su se buži ukazale
Sada je zresla velika
ma je svejeno ostala naša Belinica.

RIBOLOV NA DRVENIKU

Budi me vapor,
a dida šapje,
vrime je,
a meni teško ni.

Za suncen
naša batela gre,
srce mi puno
lipote.

TEŽAK

Po poju gre koraka teška,
brige mu ramena pritisle.

Sića se valcera žita,
bure ča mu klasje njije.

Sića se zlatnih žica mandolina
i pisme ča pojem odzvanja.

Staze zaresle u travu,
snaga sve manja.

Dica naresla, otišla,
prijateji tko zna di su.

Žive samo sićanja na
mladost
zapretanu u sjeni prošlosti.

MOJE LIPO MISTO SPLIT

Moje misto Split je najlipje.
U njemu, mojem gradu, ima
Lipih skuli i crkvi.

Najlipja je crkva Svetoga Dujma.
Butige su svin danima
Otvorene osim nedijon.
Cviće, ne moš ga ni pribrojiti,
Puno lipo miriše.

Ulice su pune auti ča trube
I čine buku.

Za pobić od cilega šušura
Najboje je poć na Merjan
Tamo cvrčci cvrče kad je vruće,
A tad nije vrime za stat doma.

MOJ SPLIT

Moj Split je na cilon svitu najlipji,
 Najtepliji, najsmišniji.
 U njemu ima svega,
 I ča triba, i ča ne triba...
 Al ono ča je u njemu lipo,
 Mora se priznat – stvarno je lipo!
 More, riva, zvonik bili,
 Spomenici, parkovi...
 I jedna palača,
 Velika, velika!
 Povist burna meju zidinama starim
 Odzvanja,
 A moj se Split, najlipji grad na cilome moru,
 Samo smiška.
 Svako je vrime u njemu lipo,
 A najlipje kad je Sveti Duje,
 Tad klapaju dica s drvenin leptirima
 Ča ih kotrljaju na ulicu.
 I svi se smiju, ma još najboje da nisu,
 Kad u tako lipon gradu
 Našli su svoje mesto.

MLIKARICA

Škuro j'.
 Daž pada grdo
 i čovika j' strah zić.
 Mlikarica j' papuče obula.
 V Riki će ju zateć dan.
 Oprćena va koš,
 dokli trdo spe
 mila dičica,
 z feralićen pod lunbrelun
 lula se mat mlikarica.
 Čez daž čuje se zvon zvonit.
 Sama j', će se pomolit.
 Zna kuliko j' ur,
 aš peteh kukuriče.

VRIME

Za sobon vrime
puzimljе
sve ča nam je dalo.

Sve pasiva,
sve se gambijiva.
Ne frmiva se vrime,
ne frmiva.

Zač ne moren
lipe, srićne hipe
s trepetikon zagančati,
za jutri zalokotati.

Une ure grde, trde
za učera
da moren puštiti.

Pak zabitи...

IGRAČKA

Moja lijepa malena
Igračkica je poni
Toni je slatki poni
Moja najdraža igračka
Toni je bijel mek dugorep
Jako je lijep
Za poklon sam ga
Dobila od bake i djede

MISLI

U našim mislima
uzmi me za ruku
pogledaj tamo!
Obzor nam se smije.
Zašto ne bismo krenuli u daljinu?
Ne istraživati nove krajeve,
samo razglobiti našu nepoznatu čud.
O, poznata je, ali strah ne dopušta njezino upoznavanje
sa svijetom.
Odlučit- hoćemo li imati cilj u životu i težnju da ga
ispunimo ili
lutati i ništa ne očekivati, ničemu se nadati?
Razmatranjem svega na što nađemo putem koji ne
završava.
Ne ovdje i ne danas.
Želiš li zauvijek zatvoriti oči ponosan na sebe i svoj
doprinos?
Ili potonuti sa spoznajom da si nesvjesno bio loš uzor,
već tada spontano kopao svoj ponor, još uvijek
neodređen.
Sve, loše i dobro, naraštajima preneseno
zaustavljeni bi
u besciljnosti našoj.

POJ

Krik.
Glas ustrajan i jak
bući i ori.
Zvukovit zidove ruši.
Snagom svojom
uz osjećaj najljepši.
poji u suzi radosnici
riječi najmilije
niz moje
nasmijano lice.

POJ
RIČI
MATERINSKE

LIKOVNI URATCI

OSNOVNA ŠKOLA PRIMOŠTEN
PRIMOŠTEN
2011.

Nova Gradiška
Mentor: Gordan Bijelić

NAGRADA ZA KOLEKCIJU
(kolografija):

CESST 81200, Vanesa Kapetanović, 12 godina,
130x108 mm, kolografija
DATET 21400, Katarina Horvat, 14 godina,
114x82 mm, kolografija
EHELP 11120, Iva Šapina, 12 godina, 121x92 mm,
kolografija
GUARD 11100, Tomislav Miletić, 11 g
odina, 115x104 mm, kolografija
ILEFA 91400, Marijana Džanija, 14 godina,
90x110 mm, kolografija
INTHE 12140, Ivica Samac, 14 godina,
95x90 mm, kolografija
KEDAC 71400, Danijel Galić, 14 godina,
110x100 mm, kolografija
NBLOC 61100, Filip Pavlinek, 11 godina,
88x113 mm, kolografija
OTHEF 10130, Vedran Kapetanić, 13 godina,
86x115 mm, kolografija
TIMET 31000, Ana Sapina, 10 godina,
127x110 mm, kolografija
TYPEA 41200, Marina Dautović, 12 godina,
120x123 mm, kolografija
UTORU 51200, Žana Sokić, 12 godina,
114x107 mm, kolografija

238

NAGRADA ZA
KOLEKCIJU

CESST 81200
Vanesa Kapetanović
DATET 21400
Katarina Horvat

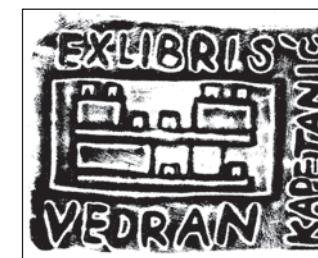

EHELP 11120
Iva Šapina
GUARD 11100
Tomislav Miletić

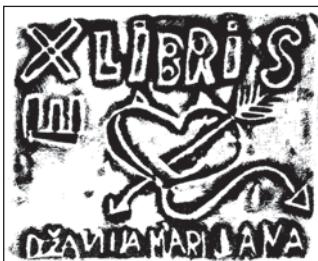
239

NAGRADA ZA
KOLEKCIJU

KEDAC 71400
Danijel Galić
NBLOC 61100
Filip Pavlinek

OTHEF 10130
Vedran Kapetanić
TIMET 31000
Ana Šapina

ILEFA 91400
Marijana Džanija
INTHE 12140
Ivica Samac

TYPEA 41200
Marina Dautović
UTORU 51200
Žana Sokić

Osnovna škola
ANTUN NEMČIĆ
GOSTOVINSKI

Koprivnica
Mentorica: Senka Pintarić

POSEBNA NAGRADA ZA KOLEKCIJU
(kolaž, flomaster):

KOLAČ 09976, Tino Balija, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
TORTA 65534, Erik Belčić, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
BANANA 15362, Tomislav Benotić, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
KONJ 45678, Dora Berta, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
PALMA 50036, Lovro Klobočar, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
ZUB 05678, Ema Matić-Pavlović, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
BOR 09170, Ema Medenjak, 7 godina, 1
03x147 mm, kolaž, flomaster
LAV 96687, Leon Puhač, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
BOMBON 95317, Iva Remenar, 7 godina, 1
03x147 mm, kolaž, flomaster
TOČKA 7141,7 Vita Samaržija, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
MEDENO 67841, Klara Seleš, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
BOJICA 50030, Luka Sinjerec, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
ČUK 09825, Iva Šimek, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
MAČKA 10009, Lovro Ujlaki, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
TIGRICA 01115, Tea Vrhoci, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster
PIJETAO 71907, Nera Vrtiprah, 7 godina,
103x147 mm, kolaž, flomaster

POSEBNA
NAGRADA ZA
KOLEKCIJU

BANANA 15362
Tomislav Benotić
BOJICA 50030
Luka Sinjerec

BOMBON 95317
Iva Remenar
BOR 09170
Ema Medenjak

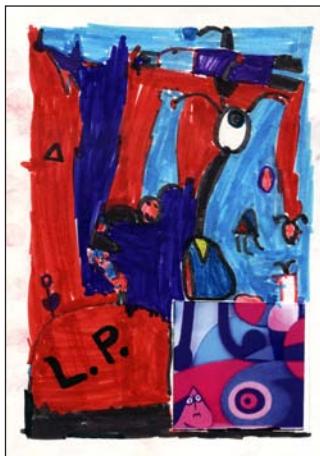
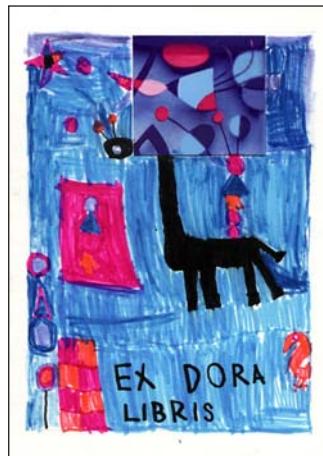

ČUK 09825
Iva Šimek
KOLAČ 09976
Tino Balija

242

POSEBNA
NAGRADA ZA
KOLEKCIJU

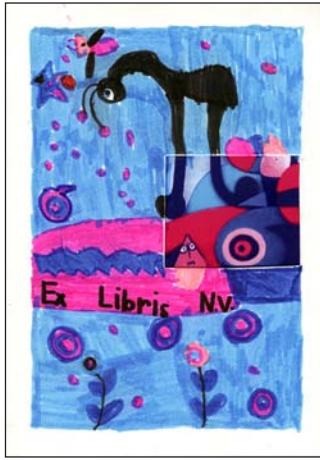
KONJ 45678
Dora Berta
LAV 96687
Leon Puhač

MAČKA 10009
Lovro Ujlaki
MEDENO 67841
Klara Seleš

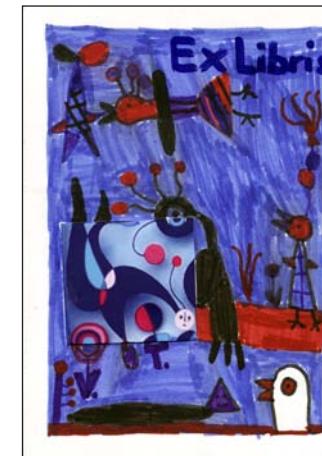
PALMA 50036
Lovro Klobučar
PIJETAO 71907
Nera Vrtiprah

243

POSEBNA
NAGRADA ZA
KOLEKCIJU

TIGRICA 01115
Tea Vrhoci
TTORTA 65534
Erik Belčić

TOČKA 71417
Vita Samaržija
ZUB 05678
Ema Matić-Pavlović

Osnovna škola
STJEPANA RADIĆA

Božjakovina
Mentor: Robert Samardžić

POHVALJENI URATCI:

Mondo 00001, Nikola Lučić, 11 godina,
124x87 mm, olovka
Mondo 00015, Emanuel Đorđević, 12 godina,
151x103 mm, olovka

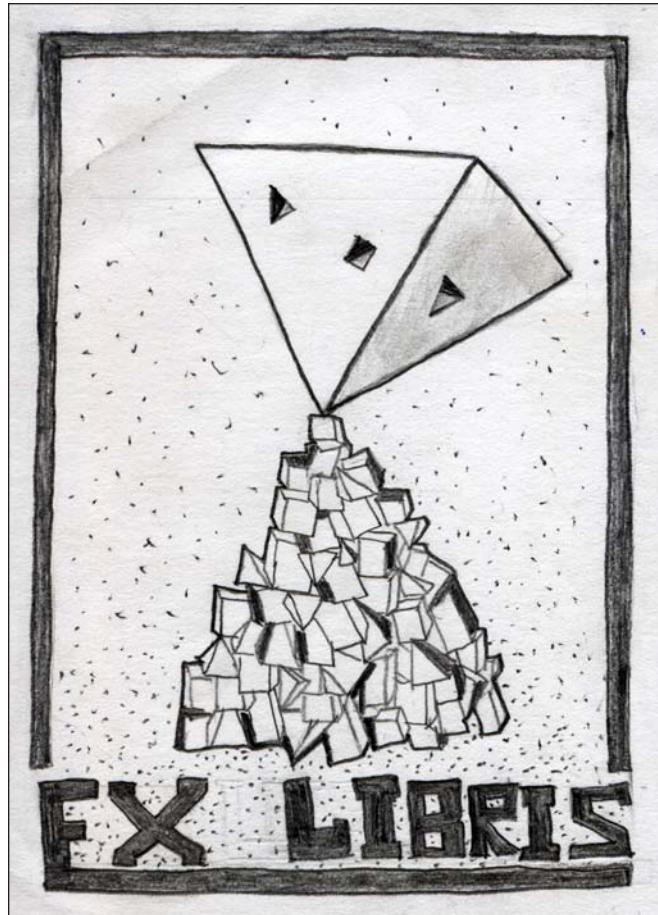
OSTALI IZLOŽENI URATCI:

Mondo 00002, Matej Kuzmanović, 12 godina,
100x128 mm, olovka
Mondo 00003, Vinko Damjanov, 14 godina,
98x150 mm, olovka
Mondo 00004, Antonio Ilić, 11 godina,
88x118 mm, olovka
Mondo 00005, Mateo Sović, 11 godina,
77x148 mm, olovka
Mondo 00006, Josipa Barišić, 12 godina,
150x98 mm, olovka
Mondo 00007, Kristina Kelava, 14 godina,
151x103 mm, olovka
Mondo 00008, Danijel Kovačić, 14 godina,
99x150 mm, olovka
Mondo 00009, Petar Milanović, 11 godina,
150x98 mm, olovka
Mondo 00010, Filip Dokmanić, 14 godina,
150x101 mm, olovka

Mondo 00011, Maja Ribić, 12 godina,
123x87 mm, flomaster
Mondo 00012, Davor Tomljanović, 12 godina,
105x100 mm, flomaster i olovka u boji
Mondo 00013, Emma Hrnkaš, 12 godina,
102x100 mm, flomaster
Mondo 00014, Monika Šebek, 12 godina,
120x99 mm, olovka
Mondo 00016, Ivana Bilušić, 12 godina,
150x98 mm, olovka
Mondo 00017, Ana Marić, 12 godina,
150x94 mm, flomaster
Mondo 00018, Tina Tomić, 14 godina,
71x155 mm, kolaž, flomaster
Mondo 00019, Anamarija Mađer, 14 godina, 150x100 mm,
kolaž, flomaster
Mondo 00020, Mateo Remenar, 14 godina,
145x92 mm, kolaž, flomaster
Mondo 00021, Nives Vrščak, 14 godina,
143x95 mm, kolaž, flomaster
Mondo 00022, Julija Milanović,
14 godina, 94x145 mm, kolaž
Mondo 00023, Marija Tafilović,
14 godina, 100x148 mm, kolaž, flomaster
Mondo 00024, Matej Čosić, 12 godina,
100x148 mm, kolaž, flomaster
Mondo 00025, Ana Darojković,
12 godina, 145x100 mm, flomaster
Mondo 00026, Anita Žeba, 14 godina,
150x100 mm, kolaž, flomaster
Mondo 00027, Katarina Pavlović,
14 godina, 100x150 mm, kolaž, flomaster
Mondo 00028, Mia Pavečtć, 13 godina,
100x148 mm, linorez u boji
Mondo 00029, Nikolina Atlija,
13 godina, 150x100 mm, linorez
Mondo 00030, Josip Stipić, 13 godina,
95x150 mm, linorez

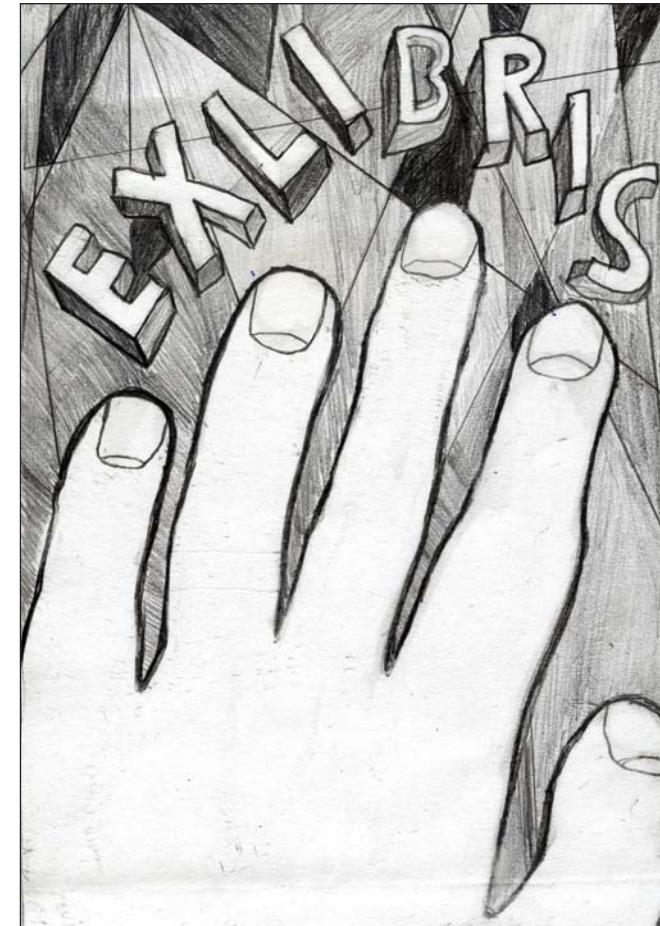
246

POHVALA

247

POHVALA

Mondo 0001
Nikola Lučić
124x87 mm
olovka

Mondo 0015
Emanuel Đorđević
151x103 mm
olovka

Osnovna škola
PAKOŠTANE

Pakoštane
Mentorica: Ankica Kovačić

Karmen 53195, Karmen Šarlija,
13 godina, 78x105 mm, tuš, gvaš
GABI 53195, Gabrijela Maksan, 14 godina, 100x150
mm, flomaster, kemijska olovka
DUPIN 73140, Nikolina Kukin, 12 godina, 100x150
mm, flomaster

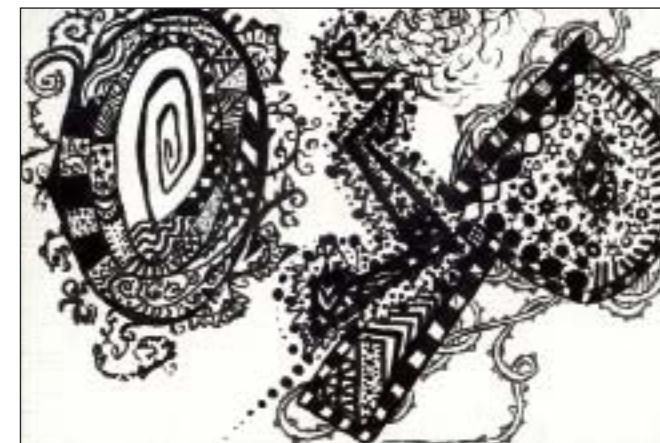
POHVALA

POHVALJENI URATCI:

LUCIJA 53195, Lucija Vučkov, 14 godina,
100x148 mm, flomaster, tuš

OSTALI IZLOŽENI URATCI:

Magda 05034, Magdalena Stojanov, 14 godina,
97x154 mm, flomaster, uljni pastel
Lidija 23110, Lidija Lokin, 14 godina,
92x151 mm, flomaster
Magda 53195, Magdalena Šarin, 13 godina,
99x150 mm, flomaster, akvarel
Andrej 05917, Ivona Maksimović, 13 godina,
100x151 mm, flomaster
UIX 66996, Nikolina Zeyen, 14 godina,
100x153 mm, flomaster
LARA 53195, Lara Lokin, 14 godina,
102x151 mm, flomaster
SARA 89523, Gabrijela MAksan, 14 godina,
100x151 mm, flomaster, akvarel
IVA 58256, Iva Lokin, 14 godina,
86x137 mm, tuš
MUSIC 19203, Danica Kukin, 13 godina,
99x150 mm, flomaster
LUCIA 53195, Lucia Čudina, 13 godina,
78x105 mm, tuš, gvaš
VENERA 04049, Barbara Kurtov, 11 godina,
98x150 mm, tuš

Lucija Vučkov
100x148 mm,
flomaster, tuš

Osnovna škola
VLADIMIRA NAZORA

Pazin
Mentorica: Nadija Erdefeld Vlaketić

POHVALJENI URATCI:

Tovar 32510, Filip Boldin, 6. razred,
145x96 mm, akvarel, kolaž, flomaster, olovka

OSTALI IZLOŽENI URATCI:

Adijo 75810, Marko Ivaninić, 6. razred,
100x150 mm, akvarel, kolaž, flomaster
Balidor 51274, Anja Krizmanić, 6. razred,
149x100 mm, lavirani tuš
Citroen 95820, Sara Flegar, 8. razred,
99x150 mm, lavirani tuš
Kanarinac 41820, Anja Brajković, 8. razred,
101x150 mm, akvarel, tuš
Kukica 5912,1 Karla Ibrahić, 6. razred,
149x99 mm, akvarel, kolaž
Lopta 74150, Sara Hrvatin, 6. razred,
152x101 mm, lavirani tuš
Potočić 95034, Antonija Krnjus, 6. razred,
148x98 mm, akvarel, kolaž
Pupica 12045, Lara Božić, 6. razred,
147x99 mm, gvaš, kolaž
Slon 85214, Sebastijan Križe, 6. razred,
150x100 mm, akvarel, kolaž
Šimunčići 41856, Ivana Guštin, 6. razred,
150x100 mm, lavirani tuš
Traktor 51240, Endi Roža, 6. razred,
146x100 mm, gvaš, kolaž

POHVALA

Tovar 32510
Filip Boldin
145x96 mm
akvarel, kolaž,
flomaster, olovka

Osnovna škola
PRIMOŠTEN

Primošten
Mentorica: Silvija Jadrijević

POHVALJENI URATCI:

77777 PAPIGA, Laura Skorić, 11 godina,
148x102 mm, flomaster

OSTALI IZLOŽENI URATCI:

10000 ĆIRIGIN, Marko Jadrijević, 11 godina,
148x102 mm, flomaster

88888 JELUŠIĆ, Ana Perkov, 11 godina,
148x102 mm, flomaster

33333 MEDO, Marko Miškić, 11 godina,
148x102 mm, flomaster

11111 MAČKA, Gabriela Papak, 11 godina,
148x102 mm, flomaster

22222 JANICA, Karla Jurić, 10 godina,
148x102 mm, flomaster

99999 LAV, Karlo Petković, 11 godina,
148x102 mm, flomaster

12345 SAMAC, Jerko Rafael Huljev, 11 godina,
148x102 mm, flomaster

55555 PČELA, Ivana Furčić, 11 godina,
148x102 mm, flomaster

11111 MALTA, Luka Bogdan, 11 godina,
148x102 mm, flomaster

POHVALA

77777 PAPIGA
Laura Skorić
148x102 mm
flomaster

Osnovna škola
PRIMOŠTEN

Primošten
Mentorica: Loredana Huljev

POHVALJENI URATCI:

32101 LOLA, Judita Vučemilović, 10 godina,
103x146 mm, flomaster

OSTALI IZLOŽENI URATCI:

88888 ŠLJOKICA, Mia Luketa, 10 godina,
102x148 mm, flomaster
26065 ŠLJOKICA, Mia Luketa, 10 godina,
102x145 mm, olovka u boji
09190 LOLA, Josipa Soža, 10 godina,
145x102 mm, flomaster
90091 JOPE, Josipa Soža, 10 godina,
140x102 mm, flomaster
20202 RIJEČ, Vanna Huljev, 10 godina,
131x93 mm, flomaster
20202 ZEC, Vanna Huljev, 10 godina,
125x92 mm, flomaster
25052 PUŽ, Sara Huljev, 10 godina,
97x148 mm, flomaster
25052 LIBRIS, Sara Huljev, 10 godina,
102x141 mm, flomaster
88552 KANTOGLAVI, Mateo Skorin, 10 godina,
80x124 mm, flomaster
25588 MAT, Mateo Skorin, 10 godina,
100x145 mm, olovka u boji
53420 SRCE, Valentina Gracin, 10 godina,
140x100 mm, flomaster

35240 VAL, Valentina Gracin, 10 godina,
119x100 mm, flomaster
17563 MAČKICA, Karmen Gracin, 10 godina,
100x127 mm, flomaster
36571 MACA, Karmen Gracin, 10 godina,
103x142 mm, flomaster

97979 ZMAJ, Lucija Pancirov, 10 godina,
102x144 mm, olovka u boji
79797 ZMAJA, Lucija Pancirov, 10 godina,
129x98 mm, flomaster, olovka

01234 NOGOMET, Tonino Ninić, 10 godina,
100x138 mm, flomaster, olovka u boji
98765 RIJEČ, Paulo Jurić, 10 godina,
98x131 mm, flomaster

83549 BUSH, Toni Pancirov, 10 godina,
98x144 mm, olovka u boji

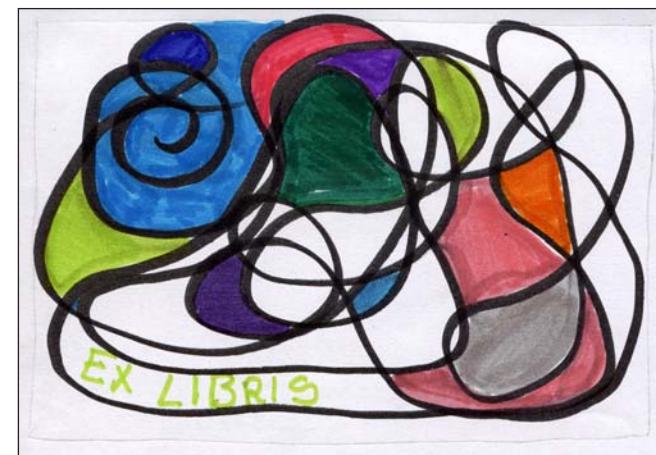
12345 VALENTINA, Antonio Čogelja, 10 godina,
104x147 mm, olovka

55555 TATA, Nikola Prgin, 10 godina,
103x147 mm, flomaster

22013 VUK, Antonio Čobanov,
10 godina, 100x142 mm, olovka u boji

38012 RUKOMET, Josip Matošin,
10 godina, 82x125 mm, flomaster

56197 MAX, Antonio Todorović,
10 godina, 102x136 mm, flomaster

32101 LOLA
Judita Vučemilović
103x146 mm
flomaster

Osnovna škola
PRIMOŠTEN

Primošten
Mentor: Velibor Janković

POHVALJENI URATCI:

7AM1998A Andjela Marinov, 12 godina,
105x73 mm, računalna grafika
7RS1997 Roko Skorić, 13 godina,
123x105 mm, linogravura
7SM1997 Sven Matijevic, 13 godina,
70x94 mm, računalna grafika

OSTALI IZLOŽENI URATCI:

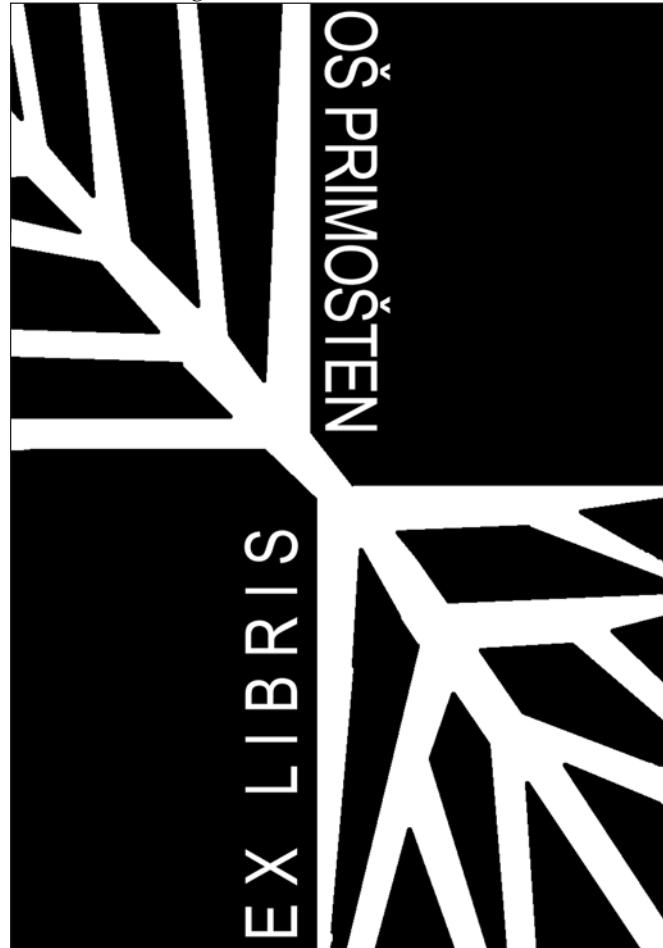
5AM1999 Ana Makelja, 11 godina,
105x155 mm, bakropis, akvatinta
5BGB1999 Branimir Gaćina, Bilin,
107x63 mm, 11 godina, kolografija, suha igla
5IB1999 Ivo Blažević, 11 godina,
81x144 mm, kolografija, suha igla
5IM1999 Ivana Marinov, 11 godina,
99x149 mm, kolografija, suha igla
5JFP1999 Filip Prgin, 11 godina,
5JJ1999 Josip Jurić, 11 godina,
128x105 mm, kolografija, suha igla
5KS2000 Katarina Soža, 10 godina,
43x125 mm, linogravura
5LB1999 Laura Bisaku, 11 godina,
94x123 mm, linogravura
5MJ1999 Mihael Jurić, 11 godina,
94x132 mm, kolografija, suha igla
6AĆ1999 Anton Čakić, 11 godina,

146x80 mm, kolografija, suha igla
6AJ1998 Andrija Jurić, 12 godina,
95x68 mm, linogravura
6DČ1998 Dino Čobanov, 12 godina,
155x105 mm, kolografija, suha igla
6FJ1998 Franko Jurić, 12 godina,
150x80 mm, suha igla
6FS1998 Frane Skorin, 12 godina,
74x135 mm, kolografija, suha igla
6IS1998 Ivan Soža, 12 godina,
124x86 mm, kolografija, suha igla
6KM1998 Karmela Makelja, 12 godina,
143x60 mm, kolografija, suha igla
6LG1998 Lucija Gašperov, 12 godina,
147x62 mm, kolografija, suha igla
6RR1998 Rebeka Radić, 12 godina,
142x72 mm, linogravura
6TM1998 Toni Matošin, 12 godina,
152x102 mm, linogravura
7AJ1997 Ante Jurin, 13 godina,
99x86 mm, kolografija
7AM1998B Andjela Marinov, 12 godina,
120x95 mm, bakropis
7AMH1998 Ante Marko Huljev, 12 godina,
94x85 mm, linogravura
7DH1998 Danijela Huljev, 12 godina,
107x149 mm, kolografija, suha igla
7DT1997 Doris Todorović, 13 godina,
85x65 mm, računalna grafika
7GP1997A Gabrijela Perkov, 13 godina,
36x36 mm, bakropis, akvatinta
7GP1997B Gabrijela Perkov, 13 godina,
159x61 mm, linogravura, suha igla
7KM1998 Katarina Marinov, 12 godina,
86x122 mm, linogravura, suha igla
7MB1997 Marko Bolanča, 13 godina,
80x80 mm, kolografija, suha igla
7MJ1997 Magdalena Jurić, 13 godina,
140x102 mm, kolografija, suha igla
7MP1997 Marija Prgin, 13 godina,
97x62 mm, kolografija
7PČ1997A Petra Čobanov, 13 godina,
102x118 mm, linogravura, suha igla

258

7PČ1997B Petra Čobanov,
13 godina, 155x115 mm, linogravura, suha igla
8AS1996 Antonella Skorin, 14 godina,
150x102 mm, linogravura
8IL1997 Ivana Luketa, 13 godina,
84x102 mm, linogravura
8JP1997 Josip Pažanin, 14 godina,
154x110 mm, linogravura
8MM1996 Matija Makelja, 14 godina,
144x104 mm, kolografija, suha igla
8MV1996 Marko Vukić, 14 godina, 1
08x140 mm, linogravura, suha igla
8TS1996 Tamara Skorić, 14 godina,
56x51 mm, linogravura

POHVALA

7AM1998A
Andjela Marinov
105x73 mm
računalna grafika

259

POHVALA

7RS1997
Roko Skorić
123x105 mm
linogravura

7SM1997
Sven Matijević
70x94 mm
računalna grafika

Pučišća
Mentorica: Lada Kuzmanić-Runje

POHVALJENI URATCI:

CADA 22345, Antonio Mladinić, 14 godina,
150x100 mm, olovka

OSTALI IZLOŽENI URATCI:

BADA 12345, Karla Drpić, 14 godina,
102x148 mm, olovka

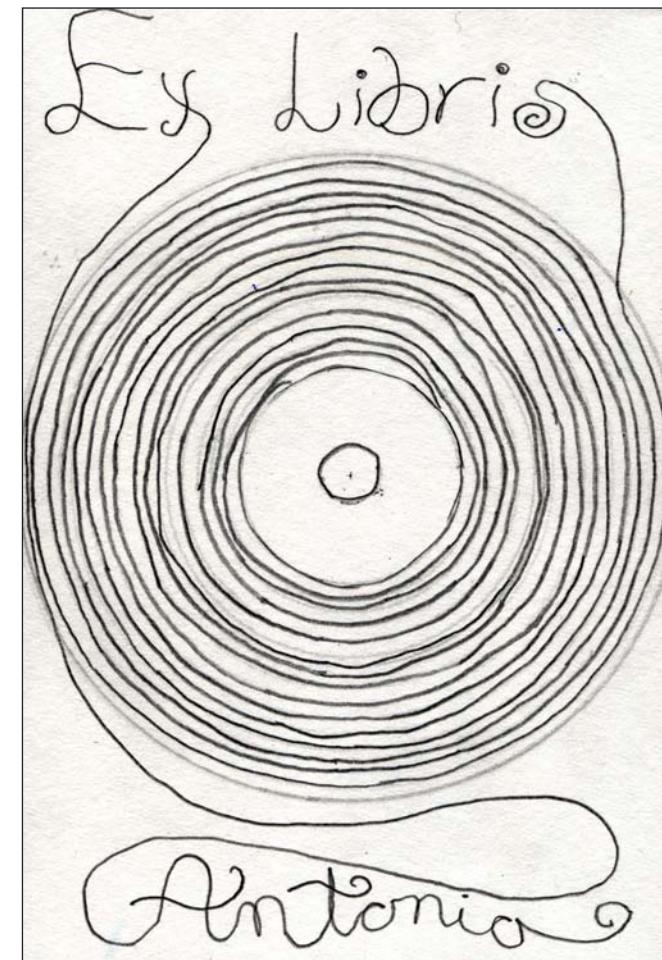
DADA 32345, Frane Matoković, 14 godina,
150x98 mm, tuš

FADA 42345, Melani Bauk, 14 godina,
150x100 mm, akvarel

GADA 52345, Ivana Bauk, 13 godina,
100x150 mm, uljni pastel, flomaster

HADA 62345, Nikola Andelić, 14 godina,
100x150 mm, olovka

JADA 72345, Bruno Maričić, 14 godina,
150x102 mm, tuš

Osnovna škola
DOBRI

Split
Mentor: Pero Dragičević

POHVALJENI URATCI:

Eni 12345, Eni Pupić - Marijan 13 godina,
150x100 mm, tempera
Laura 22222, Laura Dorić Hegediš 13 godina,
100x150 mm, tempera
Mini 10566, Matea Matulić 13 godina,
144x100 mm, tempera, flomaster

OSTALI IZLOŽENI URATCI:

Ana 11111, Ana Paštar 14 godina,
150x100 mm, tempera
Josip 12802, Josip Munitic 14 godina,
150x100 mm, tempera, flomaster
Josip 48116, Josip Brdar 11 godina,
150x100 mm, flomaster
Josipa 55555, Josipa Sarač 14 godina,
150x100 mm, tempera
Vicko 05081, Vicko Mladinić 11 godina,
150x100 mm, flomaster
Žups 92997, Dora Kamenjarin 14 godina,
150x100 mm, tempera, flomaster

POHVALA

Eni 12345
Eni Pupić - Marijan
150x100 mm
tempera

Laura 22222
Laura Dorić Hegediš
100x150 mm
tempera

Mini 10566
Matea Matulić
144x100 mm
tempera, flomaster

Zagreb
Mentorica: Jurana Linarić Mihalić

POHVALJENI URATCI:

PAVU 32819 Paula Vulić 11 godina,
146x97 mm, monotipija
TESKO 12345 Tesa Koren 11 godina,
148x102 mm, monotipija

OSTALI IZLOŽENI URATCI:

IVBA 75869 Ivana Baštinac 13 godina, monotipija,
149x99 mm
DELJU 56748 Dea Ljubunčić 11 godina, monotipija,
152x103 mm
KAROZ 98342 Karla Ožvald 11 godina, monotipija,
155x113 mm
IVCIZ 18342 Ivan Čižmek 13 godina, monotipija,
104x155 mm
TINS 67389 Tin Samardžija 13 godina, monotipija,
153x105 mm
DOSTA 47392 Dominik Stanišić 14 godina, monotipija,
147x99 mm
DOMBU 32876 Domagoj Bubić 13 godina, monotipija,
152x103 mm
PETCI 54329 Petra Čižmek 11 godina, monotipija,
152x103 mm
LEKVE 56321 Leda Kvež 11 godina,
monotipija, 152x102 mm
Nigra 38757 Nina Grabovac 11 godina, monotipija,
154x104 mm

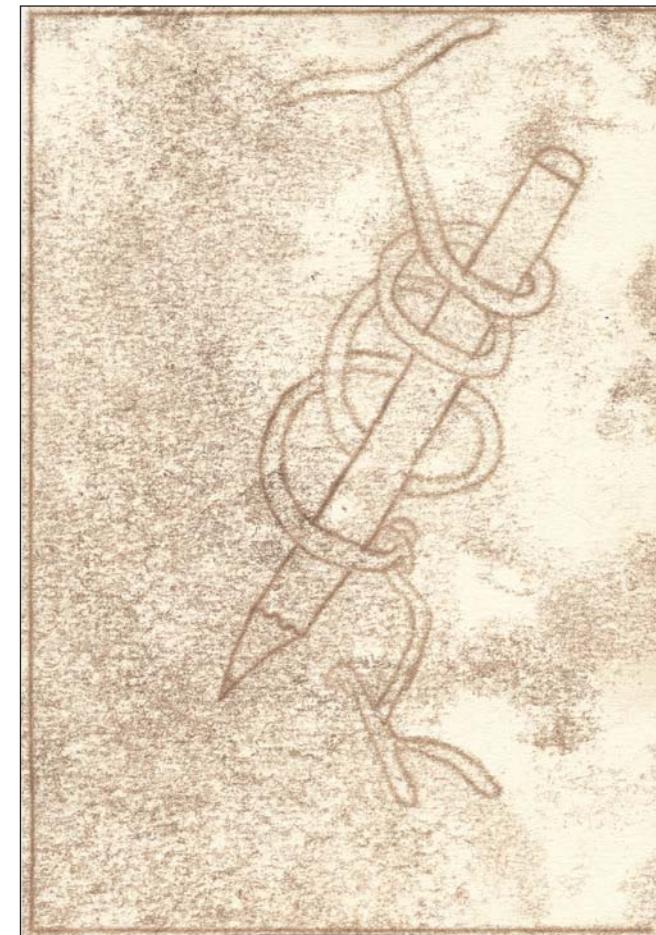
266

POHVALA

267

POHVALA

PAVU 32819
Paula Vulić
146x97 mm
monotipija

TESKO 12345
Tesa Koren
148x102 mm
monotipija

Osnovna škola
DONJA STUBICA

Donja Stubica
Mentorica: Tatjana Benko

IZLOŽENI URATCI:

SUNCE 19090, Ida Matilda Repar, 10 godina,
150x97 mm, flomaster
SREĆA 44844, Ema Jagarinec, 10 godina,
150x97 mm, tuš
RADOST 14011, Edi Novosel, 10 godina,
97x150 mm, flomaster
LJUBAV 56565, Antonija Bubanko, 10 godina,
150x97 mm, flomaster
LIBRIS 28036, Marta Vidas, 10 godina,
150x97 mm, flomaster
IGRA 34543, Vanja Landripet, 10 godina,
148x97 mm, tuš

Osnovna škola
JULIJA BENEŠIĆA

Ilok
Mentorice: Kristina Hrubik,
Maja Drinovac

IZLOŽENI URATCI:

DUH 00001, Mario Marić, 8 godina,
151x102 mm, uljni pastel
LUKI 00002, Luka Čobanković, 7 godina,
102x152 mm, uljni pastel, flomaster
LUKI 00202, Luka Čobanković, 7 godina,
101x151 mm, olovka u boji
MUDRI 00003, Damian Mudroch, 8 godina,
102x151 mm, olovka, olovka u boji
ZVONE 00004, Zvonimir Zovko, 8 godina,
100x142 mm, olovka u boji
TINA 00005, Valentina Mišković, 7 godina,
151x102 mm, olovka u boji
MARTA 00006, Martina Matuš, 8 godina,
102x151 mm, flomaster, olovka u boji
VJEKO 00007, Vjekoslav Čolak, 9 godina,
151x102 mm, olovka u boji
PAVLE 00008, Marko Pavlović, 8 godina,
151x102 mm, flomaster, olovka u boji
VIKI 00009, Marin Vinčić, 9 godina,
102x151 mm, flomaster, olovka u boji
ANČI 00010, Ana Rac, 10 godina,
102x151 mm, olovka u boji
RIKŠA 00011, Ivan Šafarik, 10 godina,
151x102 mm, uljni pastel
MARA 00012, Martina Žilić, 9 godina,
151x102 mm, uljni pastel

270 ŽIRIĆ 00013, Ivana Eržić, 10 godina,
151x84 mm, uljni pastel
NINA 00014, Nives Keri, 10 godina,
151x94 mm, uljni pastel
KATA 00015, Luka Katičić, 10 godina,
102x151 mm, olovka u boji
MEGI 00016, Magdalena Banožić, 10 godina,
102x151 mm, olovka u boji
IVE 00017, Ivona Onodi, 12 godina,
151x102 mm, gvaš, tuš
IVE 00018, Ivona Onodi, 12 godina,
150x100 mm, tempera
PAPA 00019, Zvonimir Paponja, 12 godina,
101x152 mm, grataž
DUDO 00020, Milan Dudok, 12 godina,
150x100 mm, gvaš, tuš
DUDO 00021, Milan Dudok, 12 godina,
151x102 mm, grataž

Osnovna škola
LJUBO BABIĆ

271

Jastrebarsko
Mentorica: Ivana Strmečki Vučina

IZLOŽENI URATCI:

JEDAN 24835, Ana Delić, 8. razred,
150x102 mm, grataž
DVA 34836, Iva Benković, 8. razred,
149x102 mm, grataž
TRI 45836, Ramona Janjanin, 8. razred,
150x105 mm, grataž
CETIRI 55836, Lucija Jagodić, 8. razred,
150x101 mm, grataž
PET 65846, Mateja Rožić, 8. razred,
152x101 mm, grataž
ŠEST 75846, Helena Severinac, 8. razred,
151x104 mm, grataž
SEDAM 85856, Maksim Borković, 6. razred,
154x103 mm, tuš
OSAM 95866, Sara Ivančić, 6. razred,
147x103 mm, tuš
DEVET 10866, Ivan Domjančić, 6. razred,
152x102 mm, tuš
DESET 10967, Lucija Kolaric, 6. razred,
153x104 mm, tuš
JEDAN 10167, Mario Kremenjaš, 6. razred,
152x102 mm, tuš
DVA 10278, Luka Domladovac, 6. razred,
150x101 mm, tuš
TRI 10379, Veronika Cafuk, 6. razred,
152x102 mm, tuš
CETIRI, Timon Dragović, 6. razred,
150x101 mm, tuš
PET 12495, Laura Klopović, 6. razred,
151x103 mm, tuš
ŠEST 13515, Sara Majkić, 6. razred,
151x101 mm, tuš
SEDAM 14514, Dominik Šoš, 6. razred,
152x102 mm, tuš

Osnovna škola
LJUDEVITA GAJA

Nova Gradiška
 Mentorica: Štefanija Jugović

Osnovna škola
BRAĆA RIBAR

Posedarje
 Mentorica: Nada Peraić

IZLOŽENI URATCI:

PEPE 25967, Laura Barabaš, 13 godina,
 150x100 mm, flomaster
 PEPE 25967, Laura Barabaš, 13 godina,
 149x99 mm, olovka
 PEPE 25967, Laura Barabaš, 13 godina i
 NANA 21015, Iva Pejić 13 godina,
 105x150mm, linorez

IZLOŽENI URATCI:

Ane 00000, Ana Nekić, 14 godina,
 105x153 mm, kolaž
 Antonela 12121, Ante Nekić, 11 godina,
 99x149 mm, kolaž
 Ivo 11111, Ivona Demo, 13 godina,
 100x150 mm, kolaž
 Jela 10000, Jelena Brala, 11 godina,
 99x149 mm, kolaž
 Kate 01010, Katarina Ćuković, 14 godina,
 100x150 mm, kolaž, flomaster
 Kato 00000, Katarina Predovan, 14 godina,
 100x150 mm, kolaž
 Nena 22222, Nevenka Baričić, 12 godina,
 102x150 mm, kolaž, flomaster
 Patricija 12345, Patricija Grgin, 11 godina,
 109x146 mm, kolaž

Osnovna škola
IVANA BATELIĆA

Raša
Mentorice: Sonja Škalamera,
Mirjana Kožljan

IZLOŽENI URATCI:

LEJ 13199, Lejla Šiljić, 12 godina,
100x150 mm, flomaster
BARCA 93359, Emir Skoko,
12 godina, 100x150 mm, tuš
EX 12345, Azra Borić, 11 godina,
100x150 mm, tuš
ZMAJ 52223, Dalen Bešić, 12 godina,
100x150 mm, flomaster
MORE 32156, Ana Ivaković, 11 godina,
150x100 mm, flomaster
PAPIGA 13452, Edina Tanjić, 11 godina,
150x100 mm, flomaster
PTICA 20111, Zurijeta Kujraković, 14 godina,
100x150 mm,
AJVA 19972, Iva Jakovljević, 13 godina,
100x150 mm, flomaster
ARSENAL 25796, Edin Gibanica, 14 godina,
100x150 mm, flomaster
CVIJET 12345, Matea Kos, 13 godina,
100x150 mm, tuš
LIKOVNI 13579, Lea Zupičić, 13 godina,
150x100 mm, flomaster
DANI 15115, Danijela Kevac, 14 godina,
100x150 mm, flomaster
MELY 79111, Melisa Čorić, 14 godina,
100x150 mm, flomaster
SRCE 12059, Elena Mujačić, 14 godina,

100x150 mm, flomaster
GAARA 63363, Nina Uljanić, 14 godina,
100x150 mm, flomaster
ORMAR 37099, Alen Bek, 11 godina,
100x150 mm, flomaster
OGI 00272, Antonio Korša, 11 godina,
100x150 mm, tuš
PAS 00001, Nina Šišović, 11 godina,
100x150 mm, flomaster
BULLDOOG 58828, Moris Eržen,
15 godina, 100x150 mm, flomaster
CRV 03263, Arton Dervshaj, 11 godina,
100x150 mm, flomaster
MEDUZA 88888, David Ahmičević, 8 godina,
150x100 mm, flomaster
DIVOKOZA 54321, Moira Čekada, 8 godina,
100x150 mm, tuš
OVCA 55555, Monika Čekada, 8 godina,
100x150 mm, tuš
NOSOROG 22222, Dino Halilčević, 8 godina,
100x150 mm, flomaster
DEVA 33333, Denis Osmić, 8 godina,
100x150 mm, tuš
JELEN 10920, Luka Jakovljević, 9 godina,
100x150 mm, tuš
ŽABA 10950, Melisa Bajramović, 9 godina,
100x150 mm, flomaster
MRAV 99999, Stefani Ilić, 9 godina,
100x150 mm, tuš
ŠKORPION 66666, Amar Pozderović, 7 godina,
100x150 mm, tuš
TIGAR 10700, Noela Baća, 10 godina,
100x150 mm, tuš
LAV 10090, Sabrina Britvarević, 10 godina,
100x150 mm, tuš
BUBAMARA, 10300 Edin Džinić, 10 godina,
100x150 mm, tuš
LEPTIR 10030, Emir Džinić, 10 godina,
100x150 mm, tuš
BUBA 10010, Alina Guta, 10 godina,
100x150 mm, tuš
PAS 10060, Medina Maljsori, 10 godina,
100x150 mm, flomaster

276 DIVOKOZA 11111, Erin Osmić, 10 godina,
100x150 mm, flomaster
ZMIJA 10200, Ivona Šimić, 10 godina,
100x150 mm, tuš
PAS 17623, Anis Džinić, 7 godina,
85x120 mm, flomaster
MJESEC 01234, Samra Mrkaljević, 7 godina,
85x120 mm, flomaster
NINDE 81746, Sanjin Mujkić, 7 godina,
85x120 mm, flomaster
MICKO 86475, Haris Omerdić, 7 godina,
85x120 mm, flomaster
DINOSAUR 12487, Matteo Sabljo, 7 godina,
85x120 mm, flomaster
PAS 81357, Stella Šimić, 7 godina,
85x120 mm, flomaster

Osnovna škola
MEJAŠI

277

Split
Mentorica: Sonja Škalamera

IZLOŽENI URATCI:

KAMION 12345 Antonio Ljuban 10 godina,
100x152 mm, flomaster, akvarel
JUDO 12345 Marina Žužul 10 godina,
150x100 mm, flomaster, akvarel
CVIJET 55555 Antonela Trogrić 10 godina,
151x100 mm , flomaster
RIBA 44444 Mirna Pavlović 10 godina,
121x100 mm , flomaster
SJETA 12345 Tina Ljubić 10 godina,
100x150 mm , flomaster

Osnovna škola
ANTUNA BAUERA

Vukovar
Mentorica: Mia Marušić

Osnovna škola
ŠIME BUDINIĆA

Zadar
Mentorica: Nada Peraić

IZLOŽENI URATCI:

SOVA 29109 Vedran Knežević 14 godina - 3 uratka
Povijest Hrvata, tuš, 151x111 mm
Knjiga, tuš, 145x111 mm
Pleter, tuš, 145x111 mm

IZLOŽENI URATCI:

Beba 10000, Roko Marušić, 11 godina,
101x151 mm, kolaž, flomaster
čudesa 10532, Natali Ribarić, 11 godina,
103x156 mm, kolaž
Drava 23456, Ante Erak, 10 godina,
102x153 mm, kolaž, flomaster
Knjiga 13467, Bartola Perica, 10 godina,
100x147 mm, kolaž, flomaster
Miky 99999, Mikela Govorčin, 12 godina,
103x149 mm, kolaž, flomaster
Naranča 20000, Ante Erak, 10 godina,
105x156 mm, kolaž, flomaster

MARIJE JURIĆ ZAGORKE

Zagreb
Mentorica: Dubravka Folić

IZLOŽENI URATCI:

DELNICE 4183910 Nina Salopek 10 godina,
101x152 mm, kolaž
RAK 24680 Jelena Penava 10 godina,
105x155 mm, kolaž, flomaster
MAČKA 80112 Katarina Jurić 10 godina,
103x152 mm, flomaster
PAHULJICA 24095 Lorena Martinović 10 godina,
103x155 mm, kolaž, flomaster
PAS 32851 Josipa Pahić 10 godina,
103x150 mm, flomaster
BARBARA 29900 Mirna Koprolčec 10 godina,
101x153 mm, flomaster
KOPAČKE 95924 Patrik Šalić 10 godina,
153x101 mm, flomaster, akvarel
HRVATSKA 14415 Luka Alojzije Palić 10 godina,
152x114 mm, flomaster
RUKOMET 12345 Matej Mitulinski 10 godina,
154x102 mm, flomaster
RITMIKA 20010 Ivona Bunčić 10 godina,
100x150 mm, kolaž
HELIKOPTER 55555 Jakov Lisjak 10 godina,
154x102 mm, flomaster
IRAC 55238 Patrik Harasim 10 godina,
103x151 mm, flomaster

STJEPANA BENCEKOVIĆA

Zagreb
Mentorica: Zrinka Babić

(radovi izvan konkurencije)

IZLOŽENI URATCI:

VRAGEK 05788 Anita Meglajec, 9 godina,
147x100 mm, plitki reljef, lim
PALADINA 80530 Lovro Šolčić 10 godina,
100x148 mm, plitki reljef, lim
JEDNOROG 65291 Nikolina Trtanj 10 godina,
lim100x148 mm, plitki reljef, lim
SREĆA 90155 Matea Blagec 11 godina,
100x148 mm, plitki reljef, lim
REX 51068 Antonio Galik 10 godina,
100x152 mm, plitki reljef, lim
SUZA 39170 Laura Holetić 10 godina,
150x100 mm, plitki reljef, lim
FACA 38401 Fran Širanović 9 godina,
150x100 mm, plitki reljef, lim
VRAG 10248 Ema Prevendar 10 godina,
100x151 mm plitki reljef, lim
ANĐEO 20010 Nika Babić 10 godina,
100x142 mm, plitki reljef, lim
VRAŽICA 25704 Marija Karasman 10 godina,
100x150 mm, plitki reljef, lim
GRB 41310 Anamarija Puškarić 11 godina,
149x100 mm, plitki reljef, lim
PRIJATELJSTVO 55654 Barbara Kralj 11 godina,
100x147 mm, plitki reljef, lim
MACA 10436 Ana Gorjanec 11 godina,
148x100 mm, plitki reljef, lim

282 MAŠA 11907 Lukrecija Žibert 11 godina,
100x148 mm, plitki reljef, lim
ZMAJ 11111 Tomo Žuti 10 godina,
100x148 mm, plitki reljef, lim
PRINCEZA 12345 Maja Katarina Gajan 10 godina,
lim100x149 mm, plitki reljef, lim
BLINI 39922 Blerina Binaj 12 godina,
100x149 mm, plitki reljef, lim
KRALJEVI 83256 Lovro Širanović 10 godina,
100x148 mm, plitki reljef, lim
MAXOR 58307 Lovro Paladinić 10 godina,
100x148 mm, plitki reljef, lim

K A Z A L O 283

PREDGOVOR.....	5
REZULTATI.....	9
LITERARNI URATCI.....	13
MOJ SVIJET JE BAŠ ZABAVAN!!!.....	15
Ivan Šimunić: KUKČIVE ČREŠNJE.....	17
Mateja Sokol: MAMINE ŠPOTANCije.....	18
Roko Gvozdenica: TO JE TEATAR PRAVI.....	19
Dora Kovačić: ZIMA.....	20
Marko Gregurec: SLEČI, OBLEČI.....	21
Ivica Poje: JABUKA.....	22
Patrick Poje: PAHULJICE.....	23
Anja Hoge: KAKE CAJTE.....	24
Lana Reljac: SNIJEG.....	25
Tena Prvulović: FACEBOOK.....	26
Matej Jurišić: VESELI PROMETNI ZNAK.....	27
Filip Karadžić: ANTIČAKAVSKA KANCONA.....	28
Elena Krištofić: MUŠAT.....	29
Borna Pavetić: ŠTO JE SMIJEŠNO?.....	30
Ida Matilda Repar: DVOJEZIČNI ŽIR.....	31
Laura Molan: LADY GAGA.....	32
Ivana Eterović Lizor: OSMIJEH.....	33
Andjela Kalac: MAJČINA BRIGA.....	34
Antonio Topolovec: IVEK JE PESME PISAL.....	35
Vanesa Jalšovec: VELJAČA.....	36
Nikol Marelja Bošnjak: KANAT NA „E“.....	37
Natalija Mišljenović: NATINA PJEŠMA.....	38
Nikolina Marasović: ŠTO JE S KLIMOM?.....	39
Alen Novosel: SIROMAČEK.....	40
POTRAŽI!.....	41
Viktorija Režan: MASLINA.....	43
Eva Nimac: DIDOVA MASLINA.....	44
Petra Sorić: PONOS DALMACIJE.....	45
Matej Štimac: HRUŠKA.....	46
Matilda Čirjak: SVETO DRVO.....	47
Paola Tomišić: RABIJAN DAN.....	48

Laura Molan: MAGLA.....	49	VODE.....	90
Sara Petković: JESEN.....	50	PO RAVNICAH I PO GORAH.....	91
Alen Novosel: MEGLE.....	51		
Nensy Tomac: DOŠ.....	52	Frane Skorin: RIČ HRVATSKA.....	93
Mateo Gržetić: POTLI DOŽJA PRIHAJA SONCE.....	53	Lucija Šare: RIJEČ ČINI SVE ŠTO ČINI ČOVJEK.....	94
Nikolina Matko: JESENJI DAN.....	54	Ivana Pastuović: RIJEČ HRVATSKA.....	95
Klara Leskovar: JESEN V NAŠEN KRAJE.....	55	Lina Cuculić: MOJ ČA.....	96
Nives Štimac: JESEN JE TU I MOJIM Ulicama TIHO HODA.....	56	Lina Cuculić: MLIKARICA.....	97
Marina Kljajić: JESEN.....	57	Kristian Fućak: ŠTOLVER.....	98
Ana Perkov: VITAR.....	58	Paul Sokolić: IGRA RIJEĆI.....	99
Josipa Vukić: UZBURKANO MORE.....	59	Nika Nikolac: DIDINE RIČI.....	100
Dario Jandrok: FTIČEK.....	60	Katarina Turkalj: RIJEĆI.....	102
Ivan Novosel: SNIEG.....	61	Lea Gabud: JEDINSTVENA.....	103
Karlo Petković: LUDA BURA.....	62	Tihana Bogdan: I KAJ I ŠTO I ČA.....	104
Juraj Makarun: BURA.....	63	Toni Fabijanić: NAMURAN U BESEDU.....	105
Ante Tešija: PAHULJE.....	64	Ana Jaković: MAVEZ BABE MOJE.....	106
Izabel Maria Rajšer: PAHULJICE.....	65	Sven Sušanj: KVARNER.....	107
Tena Prvulović: KAPLJA MORA NA MOM DLANU.....	66	Rahela Radola: POVIDAJU ZIDI.....	108
Katarina Škrbić: MOJA ČRIŠNJA.....	67	Antonija Bubanko: MORJE.....	109
Magdalena Jurin: ZDRAVO VRIME.....	68	Laura Pavičić: PROŠĆENJE.....	110
Jerko Rafael Huljev: VITAR PUŠE.....	69	Denis Važanić: BABIČIN VRČJAK.....	111
Josipa Kajić: SPUMAT.....	70	Ardijan Karlo Gashi: DRAGOM MEĐIMURJU.....	112
Marija Dežmalj: STIGLO JE, STIGLO, PROLJEĆE.....	71	Antonela Ferderber: MOJ KAJ – MOJ ZAVIČAJ.....	113
Josipa Jurišić: PROLJEĆE.....	72	Darija Posavec: PEZABLJENA HORVATSKA RIEČ.....	114
Hrvoje Barišić: PROLJEĆE U NAŠEM KRAJU.....	73	Darija Posavec: RIEČI MATERINSKE.....	115
Linda Favro: PTIČICA NA GRANI.....	74	Ivana Kučej: RIEČI.....	116
Teo Matašin: ŠUMA.....	75	Ivana Kučej: MOJ ZAVIČAJ.....	117
Krešimir Petrić: ČAROLIJA PROLJEĆA.....	76	Anamaria Štefićar: DEMAČA RIEČ.....	118
Tea Delač: PRIRODA SE BUDI S PROLJEĆEM.....	77	Davor Matoš: STORA PREŠA.....	119
Branimir Ninčević: ROSA.....	78	Valentino Žlabur: ZAGORJE.....	120
Maria Huljev: VISIBABE.....	79	Petra Čičko: NAJLEPŠEJEVZAGORJU.....	121
Maja Djonović: ORA.....	80	Gloria Grabant: DROVA.....	122
Nikolina Josić: BERIĆET.....	81	Luka Perkov: PJESMA VUKOVARU.....	123
Mateja Napravnik; PŠENICA.....	82	Anamarija Bertin: FAŠANGE.....	124
Klara Lisac: SLIKA LJETA.....	83	Mirna Gusić: DALEKO OD DOMOVINE.....	125
Sara Laura Šarančić: DIJALEKTNI HAIKU.....	84	Erika Raguž: KONAVLE.....	126
Sara Laura Šarančić: U MOM GAJU.....	85	Dino Župarić: U KOLU SAM PRVI.....	127
Sanja Ristić: RUŽA.....	86	Dino Župarić: KOVAČ KUJE DALEKO SE ČUJE.....	128
Valentina Vidović: MORE.....	87	Krešimir Petrić: RASPIVANOSLAVONSKODITE.....	130
Katarina Jaklenec: SMIRAJ DANA.....	88	Roko Gvozdenica: JA SAM MALI IZ KONAVALA.....	131
Juraj Makarun: MORE.....	89	Katarina Petreš: MOJE SELO.....	132
Denis Važanić: BOGATSTVO HRVATSKE U KAPLJICI			

VIŠE NE STRAHUJEM.....	133	Dorian Loknar: LJUBAVNO PISMO.....	174
Mateo Mihaljević: TEBI.....	135	Tena Prvulović: MAŠKARE.....	175
Andjela Kalac: VOLJENA MOJA MATI.....	136	Dominik Kučinić: NEDELJNI OBED.....	176
Katarina Plantak: MOJ DOBRI ANĐEO.....	137	Josipa Bunčec: LJUBAF.....	177
Mateja Sokol: U TUZI KIŠE.....	138	Roko Franović: NOĆNI SAN.....	178
Paula Čorko: ANĐELI PLETU HALJINICU BIJELE BOJE.....	139	Doris Ban: NOĆ ZVIJEZDA PADALICA.....	179
Lea Žagar: UOMREJLA.....	140	Noa Ema Geras: TREN.....	180
Bartol Miletić: ***.....	141	Noa Ema Geras: VIDIM TE.....	181
Ardijan Karlo Gashi: PROSJAK.....	142	Rebeka Jurišić: SREĆA.....	182
Rebeka Jurišić: TRAŽIM KRIVCA.....	143	Helena Dadić: ZA SVE ONE.....	183
Helena Dadić: DJEDE!.....	144	Maja Osmančević: U SNOVIMA.....	184
Lucija Mijolović: BEZ NJE.....	145	Ema Puljak: KAD SI BLIZU MENE.....	186
Lucija Mijolović: ZBOGOM ANĐELE.....	146	Andrea Demaria: JE LI OVO LJUBAV?.....	187
Antonela Ivanović Muratović: MOJA ULICA.....	147	Tara Ćuća: VALENTINOVO.....	188
Luka Karabatić: STARI BROD.....	148	Karmela Brkić: LJUBAV.....	189
...IMA IH!.....	149	Andjela Breulj: LJUBAV JE.....	190
Katarina Škrbić: BAŠ JE LIPO TICA BIT.....	151	Ana Kapitanović: RUKE MOJE BAKE.....	191
Stephani Jelčić: JESEN.....	152	Ana Kapitanović: BABA KATA.....	192
Franka Jurman: MOLBA DRVEĆA I CVIJEĆA.....	153	Marko Grmić: MIMOZA MARA.....	193
Nino Starčević: GLJIVA.....	154	Bruna Grubišić: BOŽJI DAR.....	194
Klara Leskovar: ZIMA.....	155	Nera Stolić: SREĆA.....	195
Dorian Loknar: ZIMA.....	156	Helena Paić: PRIJATELJSTVO.....	196
Laura Velčić: VISIBABA.....	157	Lucia Bujac: LJUBAV.....	197
Sandra Hren: LJUBAF.....	158	Andjela Petrović: VALENTINOVO.....	198
Darija Stajić: SAMO DJEVOJČICA.....	159	Gloria Bralić: VOLIM TVOJE OČI.....	199
Gianna Kozlović: BOŽIĆNA DAMA.....	160	USEBI – MIRASTEMO BEZ PREKIDA.....	200
Fabio Franković: HULJICA PAHULJICA.....	161	Josipa Jurišić: RUŽINE BODLJE.....	203
Sara Pranjić: JESEN.....	162	Nina Nikolac: BEZ SVOJEGA ŠKOJA.....	204
Sara Pranjić: VRABAC PIŠE RODI.....	163	Franko Ivančić: ZVUK SILBE.....	206
Sladana Rajčević: MEDO I ZIMA.....	164	Mislav Rumora: BARBA TONČIĆ.....	207
Lovro Morović: UPUTE PJESNICIMA AMATERIMA.....	165	Antonio Blašković: ZAPIS O KIŠI.....	208
Lucija Polegubić: JESEN KROJI CRVENI ŠAL.....	166	Karla Drpić: SVRNI POGLED.....	209
...UNASMIJANUZALJUBITI!.....	167	Bruno Buturac: NEK JEDINO SRCA MJERE VRIJEME, KAZUJU PUT.....	210
Leonarda Sokić: EVO TI DAJEM.....	169	Margita Miše: IGRA.....	211
Valentina Macuka: ZAKANTAJMO.....	170	Margita Miše: PTICA.....	212
Gloria Grabant: SVE SVOJE PJESME POKLANJAM TEBI.....	171	Gabrijela Vrbljanin: NE OSTAVLJAJ ME DJETINJSTVO.....	213
Katarina Šimičić: MAJKA.....	172	Gabrijela Vrbljanin: TRAGOVI.....	214
Marija Vereb: MAMA.....	173	Marin Antonić: BOŽIĆ U DUŠI.....	215
		Tadej Blažević: LJETO.....	216
		Antonija Marić: ANĐELE, ŽELJELA BIH.....	217

Vice Bralić: NEVERA.....	218	Tea Vrhoci, kolaž, flomaster.....	241
Petra Jukić: VAROŠ.....	219	Erik Belčić, kolaž, flomaster.....	241
Ivan Glavan: PARTIJENCA.....	220	Vita Samaržija, kolaž, flomaster.....	241
Ivan Glavan: SKULA.....	221	Ema Matić-Pavlović, kolaž, flomaster.....	241
Agata Vajentić: BELINA.....	222	OŠ STJEPANA RADIĆA, Božjakovina.....	242
Ivana Čudina: RIBOLOV NA DRVENIKU.....	223	Nikola Lučić, olovka.....	244
Mate Prnjak: TEŽAK.....	224	Emanuel Đorđević, olovka.....	245
Megi Mandić: MOJE LIPO MISTO SPLIT.....	225	OŠ PAKOŠTANE, Pakoštane.....	246
Hana Perković: MOJ SPLIT.....	226	Lucija Vučkovflomaster, tuš.....	247
Nikol Marelja Bošnjak: MLIKARICA.....	227	OŠ VLADIMIRA NAZORA, Pazin.....	248
Rahela Radola: VRIME.....	228	Filip Boldin, akvarel, kolaž.....	249
Nikolina Đurđević: IGRAČKA.....	229	OŠ PRIMOŠTEN, Primošten.....	250
Ana Klemar: MISLI.....	230	Laura Skorić, flomaster.....	251
Ana Klemar: POJ.....	231	Judita Vučemilović, flomaster.....	253
LIKOVNI URATCI.....	233	Andjela Marinov, računalna grafika.....	256
OŠ MATO LOVRAK, Nova Gradiška.....	235	Roko Skorić, linogravura.....	257
Vanesa Kapetanović, kolografija.....	236	Sven Matijević, računalna grafika.....	257
Katarina Horvat, kolografija.....	236	OŠ PUČIŠĆA, Pučišća.....	258
Iva Šapina, kolografija.....	236	Antonio Mladinić, olovka.....	259
Tomislav Miletić, kolografija.....	236	OŠ DOBRI, Split.....	260
Marijana Džanija, kolografija	236	Eni Pupić – Marijan, tempera.....	261
Ivica Samac, kolografija.....	236	Laura Dorić Hegediš, tempera.....	261
Danijel Galić, kolografija.....	237	Matea Matulić, tempera, flomaster.....	262
Filip Pavlinek, kolografija.....	237	OŠ PETRA ZRINSKOG, Zagreb.....	263
Vedran Kapetanić, kolografija.....	237	Paula Vulić , monotipija.....	264
Ana Šapina, kolografija.....	237	Tesa Koren, monotipija	265
Marina Dautović, kolografija.....	237	OŠ DONJA STUBICA, DONJA STUBICA.....	266
Žana Sokić, kolografija.....	237	OŠ JULIJA BENEŠIĆA, Ilok.....	267
OŠ ANTUN NEMČIĆ GOSTOVINSKI, Koprivnica.....	238	OŠ LJUBO BABIĆ, Jastrebarsko.....	269
Tomislav Benotić, kolaž, flomaster.....	239	OŠ LJUDEVITA GAJA, Nova Gradiška.....	270
Luka Sinjerec, kolaž, flomaster.....	239	OŠ BRAĆA RIBAR, Posedarje.....	271
Iva Remenar, kolaž, flomaster.....	239	OŠ IVANA BATELIĆA, Raša.....	272
Ema Medenjak, kolaž, flomaster.....	239	OŠ MEJAŠI, Split.....	275
Iva Šimek, kolaž, flomaster.....	239	OŠ ANTUNA BAUERA, Vukovar	276
Tino Balija, kolaž, flomaster.....	239	OŠ ŠIME BUDINIĆA, Zadar.....	277
Dora Berta, kolaž, flomaster.....	240	OŠ MARIJE JURIĆ ZAGORKE, Zagreb.....	278
Leon Puhač, kolaž, flomaster.....	240	OŠ STJEPANA BENCEKOVIĆA, Zagreb.....	279
Lovro Ujlaki, kolaž, flomaster.....	240		
Klara Seleš, kolaž, flomaster.....	240		
Lovro Klobučar, kolaž, flomaster.....	240		
Nera Vrtiprah, kolaž, flomaster.....	240		

Pogovor

VEĆ PET GODINA ZA REDOM OSNOVNA ŠKOLA IZ PRIMOŠTENA RASPISUJE NATJEČAJ ZA LITERARNE I LIKOVNE RADOVE POJ RIČI MATERINSKE. NA NATJEČAUJU SUDJELUJU DJECA OSNOVNIH ŠKOLA REPUBLIKE HRVATSKE, ALI I UČENICI REPUBLIKE BOSNE I HERCEGOVINE KOJI POLAZE NASTAVU NA HRVATSKOME JEZIKU. OVE SU SE GODINE SVOJIM RADOVIMA PREDSTAVILI UČENICI OSNOVNE ŠKOLE „MATIJA GUBEC“ IZ TAVANKUTA (VOJVODINA).

OBRADOVANI SMO MNOŠTVOM PRISPJELIH RADOVA. SVJEDOCI SMO KOLIKO SU DJECA RAZNOVRSNA I MAŠTOVITA, JER UPRAVO NAM GOVORE DA NEMA ISTROŠENIH TEMA, TE NAM ZRAČE TOPLINOM SVOJIH JEDNOSTAVNIH RIJEČI KAZUJUĆI KAKO GRADE STIH, KAKO RITAM... DJECA POKAZUJU SVIJET OKO SEBE NA AUTENTIČAN I PRIHVATLJIV NAČIN, UPRAVO ONAKO, VRAĆAJU SE IGRI OBOJENOJ NJIHOVIM GOVOROM, JEZIKOM SVOJEGA POSTOJANJA PO KOJEM JESU/MO UPRAVO POVEZANI SA SVOJIM PRETHODNICIMA. ČITAJUĆI LITERARNE RADOVE OSJETILI SMO NJIHOVU TUGU I SREĆU, NADU I LJUBAV PREMA BAKI, ĐEDU...ALI I ZAVIČAJU, ŠIRINOM EMOCIJE KOJU ODRASLI MORAJU ČUTI.

SVAKODNEVNICA PRETVORENA U Pjesmu PLOVIDBOM MARULIĆeve LADE KAO SUSRET ZAJEDNIŠTVA . Slike ranih dodira, osmijeh i suza i ČA I ŠTO I KAJ u srcu djeteta koje piše, koje traje kao i dani pruženi pred nama u HRVATSKOM JEZIKU OTVARAJU NOVE PUTOVI ZA NOVE PLOVIDBE
TOMISLAV NAJEV

ISSN 1846 - 4289

ISSN 1846-4289